

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל

תיק מספר 1990/0424.02

בר כוכבא 41

מספר הוועדה : 53

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ט"ז באייר תשפ"ה (14.5.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה : 10:00

שעות סיום הוועדה : 18:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M I R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו ב – 15: 45, זה בסדר, התיק הבא, 1990/424.2,

אורית רז:

כן, זאת בקשה לתוספת חדר מחוזק על הגג. רק חדר מחוזק,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול? על זה עשרה מתנגדים על חדר מחוזק?

עמנואל זלטס:

מתנגדים מהבניין או מסביב?

עו"ד אילנית מיכאלי:

כי על מנת לתת,

אורית רז:

לדעתי גם וגם.

אליעזר ראוכברגר:

על חדר מחוזק 10 מתנגדים?

אריאל גולן:

לא, אומרים פה על תוספת קומה, 6% הקלה,

אורית רז:

בסדר, כי זה מעבר של 6%,

עמנואל זלטס:

כשאתה בונה על הגג חדר מחוזק, אתה כבר עושה לו מבואה או משהו כזה,

אורית רז:

אנחנו קומה חדשה,

אריאל גולן:

לא, אני אומר זה לא רק חדר מחוזק, זה בנייה.

עו"ד אילנית מיכאלי :

על מה היה הפתרון, תכתבי לי אותו.

אורית רז :

אני רק אעלה את התוכנית.

עו"ד אילנית מיכאלי :

אני רוצה שזה באיזון אינטרסים ופתרון לכולם וכולה.

יהודה פרוידגר :

כן, כן.

עו"ד אילנית מיכאלי :

כן, אני רוצה לדעת שהיא תכתוב את זה, תגדיר את זה,

אליעזר ראוכברגר :

איזון אינטרסים וניסיון לתת מענה,

עו"ד אילנית מיכאלי :

מענה לכל,

אליעזר ראוכברגר :

לכל,

עו"ד אילנית מיכאלי :

פתרון הולם לכל,

אליעזר ראוכברגר :

פתרון הולם ככל שניתן,

עו"ד אילנית מיכאלי :

כן,

אליעזר ראוכברגר :

לשכנים.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בנסיבות.

אליעזר ראוכברגר:

בנסיבות הקיימות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

במגבלות ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

במגבלות הקיימות, בסדר, הניסוח. טוב, מה הבקשה? ומה ההתנגדויות?

אורית רז:

אני אראה לכם את ההתנגדויות. בעצם הם אומרים הבנייה יוצר לנו עומס, בעיה בנזילות, שינוי אופי הבניין, פחות או יותר זה חוזר על עצמו כל ה - 10. רק במילים אחרות.

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנתי מה את אומרת?

אורית רז:

אני אומרת שההתנגדויות הם 4 התנגדויות עיקריות, מוצע על גג משותף, הבנייה תיצור עומס, בעיות בנזילות, ושוני באופי הבניין, זה בגדול כל ההתנגדויות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יהודה פרוידגר:

נזילות?

אליעזר ראוכברגר:

בואו תראו מה עם המתנגדים? הגיעו לא הגיעו?

אורית רז:

נזילה.

יהודה פרוידגר:

מה ינזול?

אריאל גולן:

לא, עומס על הצנרת, מה?

ישראל קלרמן:

לא על הצנרת, הצנרת או על הגג?

אריאל גולן:

הצנרת, היא אומרת נזילות, נזילות איפה?

אורית רז:

אחת ההתנגדויות הגיעה השבוע אל המשרד, היא אומרת לי,

אריאל גולן:

ההיא עם הכיסא גלגלים?

אורית רז:

היא אמרה בואי, אני לא יודעת מה, אני אמרתי לה - את הגשת התנגדות?

נלי צדוק:

איזה צעקות היה.

אריאל גולן:

תחזקו, תחזקו את אורית, היה קשה.

אורית רז:

לא, אני עומדת בפני כולם, לא מפחדת מאף אחד.

אריאל גולן:

כן.

יהודה פרוידגר:

אפילו חברי המועצה היא לא מפחדת. אפילו מקלרמן היא לא מפחדת.

אריאל גולן:

את צריכה לפחד, זה מכבד.

אורית רז:

יש אחד שאני מפחדת ממנו,

ישראל קלרמן:

מה לפחד? למה לפחד? עשיתי פעם למישהו?

אליעזר ראוכברגר:

למה? כתוב (לא ברור) ואביב (לא ברור).

אריאל גולן:

יראה, יראה, לא פחד.

אליעזר ראוכברגר:

מה יראה?

ישראל קלרמן:

זה כבוד. שלום.

דובר לא מזוהה:

שלום לכם.

ישראל קלרמן:

שלום אדוני,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אפשר לשבת. מתנגדים פה, מבקשים בצד השני.

דוברת לא מזוהה:

אנחנו מתנגדים.

דובר לא מזוהה:

שבי מקדימה.

אליעזר ראוכברגר:

אתם מתנגדים, אז תשבו פה אוקי,

דובר לא מזוהה:

אנחנו מתנגדים,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה אדוני שב.

דליה אלפסי:

מה שמך בבקשה?

אליעזר ראוכברגר:

ברור לגמרי. טוב. וינר ברכה נמצאת?

רחל כהן:

לא, לא, וינר היא בת 90, והיא לא,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

יהודה פרוידגר:

היא בת 90,

אליעזר ראוכברגר:

שיהיה עד 120 שתהיה בריאה, מה? טוב, אורית, תקריאי את ההתנגדות של וינר ברכה, בבקשה.

אורית רז:

מי אמרתם שלא נמצאת פה?

אליעזר ראוכברגר:

וינר ברכה.

יהודה פרוידגר:

וינר ברכה.

אליעזר ראוכברגר:

נלך לפיה סדר.

אורית רז:

וינר ברכה, "הבניין שלנו בניין מדורגים",

יהודה פרוידגר:

איפה היא גרה?

אורית רז:

היא גרה.

אליעזר ראוכברגר:

בר – כוכבא 41, דירה 3,

אורית רז:

"הבניין שלנו",

אליעזר ראוכברגר:

דירה 3, כניסה 3,

אורית רז:

"בניין שלנו הוא בניין מדורגים, כל הגגות הם שטחים משותפים השייכים ל – 16 הדירות, כל בניה משפיעה על כל הדירות, במיוחד בנייה על הגגות. כל תוספת בבניין תגרום נזק ויותר עומס על, (לא ברור) ראיתי שכבר קיים, אני מתנגדת באופן מוחלט לבקשה של ההיתר, ייעשה נזק לגג שלי שנמצא דבוק לבנייה המבוקשת", שוב הגג גג משותף, "בנוסף זה יגביר עוד את הרעש, המבקש כפתח פתח לא חוקי לדירה שלו, ויש לו (לא ברור) של ילדים".

ישראל קלרמן:

כמה מתנגדים יש? 10? כמה דיירים 16?

דובר לא מזוהה:

אבל זה מדורגים. איפה שבונים זה,

אורית רז:

חלקה ענקית,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מיטל,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, גילה גילה הראם, הראם,

דוברת לא מזוהה:

לא מכירה,

אליעזר ראוכברגר:

זה שאת לא מכירה, זה לא אומר, אבל היא הגישה התנגדות, אורית, תקריאי את ההתנגדות שלה.

אורית רז:

כן,

ישראל קלרמן:

כן, חברים.

דובר לא מזוהה:

אנחנו לא מצליחים לשמוע.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה אנחנו צריכים לשמוע, לא אתם. כן,

אורית רז:

"אני צריכה לקבל תוכניות ולהבין את ההשפעה על הבניין כולו, כולל הערכה כללית של הנכס, כל השפעה על הדירה שלי, ועל מבנה הבניין עצמו, מתנגדת לבקשה, אני מבקשת לעשות כל רישיון היתר בנייה".

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מדרכי נתנאל.

דוברת לא מזוהה:

לא פה.

דובר לא מזוהה:

לא הגיע,

אליעזר ראוכברגר :

גם לא נמצא.

אורית רז :

לא הגיע?

אליעזר ראוכברגר :

תקריאי את ההתנגדות שלו.

אורית רז :

"הגגות משותפים וישנים וזה יגביר את בעיית הצנרת שכבר ישנם, בשל העומס הכבד שקיים על צנרת קטנה מאוד".

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, עליזה פרידלנד,

דוברת לא מזוהה :

היא בארצות הברית.

אליעזר ראוכברגר :

ארצות הברית, אוקי,

אורית רז :

ההתנגדות שלה, היא כזאת,

אליעזר ראוכברגר :

תקריאי את ההתנגדות שלה.

אורית רז :

"הבניין שלנו מדורג, וכל הגגות שייכים שטח משותף",

אליעזר ראוכברגר :

כן, לא צריך לחזור, מה שכבר, מה שכבר (לא ברור),

אורית רז :

"נזילות וכולה".

אליעזר ראוכברגר :

אוקי, סמיסמאן שרה.

אברהם סמימאן :

סמימאן אברהם.

אורית רז :

בבקשה.

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה אדוני,

יהודה פרוידיגר :

מה ההתנגדות?

ישראל קלרמן :

הוא שואל אותך למה באת להתנגד?

אליעזר ראוכברגר :

בבקשה, תציג את ההתנגדות.

יהודה פרוידיגר :

מה ההתנגדות שלך.

אליעזר ראוכברגר :

למה אתה מתנגד?

אברהם סמימאן :

למה אני מתנגד?

אליעזר ראוכברגר :

כן,

אברהם סמימאן:

כי לדבר על העניין של הבטיחות, קודם כל יש ממ"ד,

עו"ד אילנית מיכאלי:

שם בבקשה, אתה יכול?

אברהם סמימאן:

אתה תבוא תראה,

אליעזר ראוכברגר:

סמימאן אברהם,

אברהם סמימאן:

ממ"ד בונבוניירה, יורדים כמה מדרגות, ל – 4 תושבים ממ"ד, זה אחד.

עו"ד אילנית מיכאלי:

מקלט.

יהודה פרוידגר:

מקלט.

רחל כהן:

מקלט,

אברהם סמימאן:

מקלט כן,

יהודה פרוידגר:

לא ממ"ד, מקלט.

אברהם סמימאן:

דבר שני, מה שאם אתם הולכים לאשר את הדבר הזה, אתם הופכים את השכונה למחנה פליטים, ואני אסביר למה, יש לפחות 100 גגות כאלה, 40 ביקשו רישיונות, איך תראה השכונה?

ישראל קלרמן:

וקיבלו?

אברהם סמימאן:

מה?

ישראל קלרמן:

קיבלו.

אברהם סמימאן:

אני לא יודע,

דובר לא מזוהה:

קיבלו כבר 8, קיבלו כבר 8,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

אברהם סמימאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בתורך תדבר.

אברהם סמימאן:

אני ירדתי למטה לרחוב החיל, בניין אחד בנו שתיים, בניין אחד אחד, עוד בניין אחד, איך תראה שכוונה כזאת יפה, איך יכול להיות דבר כזה? אם רוצים לעשות דבר כזה, (לא ברור) אותם, שיעשו כמו תמ"א, יחתימו את כולם ויעשו ברישיון. ממש, יש פה איזה אדריכל?

דובר לא מזוהה:

יש.

אברהם סמימאן:

זה כמו שקבלן בונה בניין 14 קומות, 8 קומות ו – 4 קומות, מישהו יאשר לו את זה? אתם רוצים להפוך את השכונה שלנו למחנה פליטים, גם יש ממ"דים, אם לא היה ממ"ד וזה, עוד דבר אחד אני רוצה להגיד לכם, חברים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם סמימאן:

הם לא בנו, ממ"ד זה 3 על 4, 3 על 3, בנו בית למטה,

ישראל קלרמן:

זה בנו?

אברהם סמימאן:

ראיתי למטה ראיתי, אני שמעתי שלא קיבלו רישיונות, אני לא יודע,

דוברת לא מזוהה:

הוא מדבר על רחוב אחר, על כתובת אחרת.

אברהם סמימאן:

רחוב אחר לגמרי באותה שכונה ברחוב החיל, הסתכלתי ירדתי למטה להסתכל, הם בנו לפחות 30 מטר. וממ"ד, לא (לא ברור), וממ"ד כמה זה? 3 על 3, 3 על 4. אבל אני אומר לכם חברים, שכונה יפה, הולכים להרוס את השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אברהם סמימאן:

מבחינת ארכיטקטורה, הולכים להרוס את השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב. הבנו.

אברהם סמימאן:

עכשיו בניין רחוב, יש לך נגיד ברחוב שלנו, אולי 40 גגות, 30 גגות ברחוב בר כוכבא, רחוב יפה, אתם באים לרחוב, פה אתם רואים שני ממ"דים, פה בנו 3, פה אף אחד לא בנה, ופה בנה 4. וזה כן יכול להיות, לא כל אחד, לא כל אחד רוצה לבנות, אישה מבוגרת זה לא מעניין אותה, אנשים גרים בשכירות, זה לא מעניין אותם, אנשים ייקחו רישיונות ולא ייבנו,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

אברהם סמימאן:

שזה יעלה את הערך של הנכס שלהם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה רבה. ויינגררוז?

דובר לא מזוהה:

בארצות הברית.

אליעזר ראוכברגר:

גם לא נמצאת, היא ביקשה, אורית, תקריאי רק אם יש דברים נוספים לא דברים שכבר הם נאמרו,

אורית רז:

שוב, היא מדברת על בעיית צנרת, ועומס רב על המבנה.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. רחל כהן.

רחל כהן:

אני פה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה גברתי.

רחל כהן:

כן לפני שאני מקריאה את מה שאני כתבתי, אני רוצה להגיד סקירה קצרה על הגן. לפני שאדון יעקובסון הגיע, כל עשרת הדיירים 4, 4, אחד למטה, ואחד למטה, כולנו טיפלנו בגן. אנחנו זיפתנו את הגן, כשהאדון הגיע, עדיין הייתה אחריות, לפני שהוא עוד נכנס הוא פתח פתח לגז, הפך את זה למגרש משחקים לילדים שלו, הוועד עשה, (לא ברור) שם שמה סולם באחד הימים, אני רואה שהוא נעל את הסולם, הוא הביא מסגר, שם לו דלת, שם לו מרתך, ואני שיש לי חלק בגג בטאבו הוא לא הסכים לתת לי מפתח. אז ה מה שהיא אומרת לך מה שהוא עשה, זה היסטוריה שלו, עכשיו בנוסף לדברים האלו. אוקי, מה שאני כותבת, עוד פעם תהיה סבלני, זכותי להגיד מה שאני רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, את לא זכותך להגיד, זכות להגיד מה שאני מנחה אותך להגיד.

רחל כהן:

למה?

אליעזר ראובברגר:

כי ככה הנהלים, מה אפשר לעשות? זה מה שיש,

רחל כהן:

אני לא יכולה להגיד מה שתכתבי?

אליעזר ראובברגר:

את יכולה להגיד מה שכתב, ואנחנו קוראים את זה, אני לא צריך שתחזרי אלינו, דבר ראשון. דבר שני, מה שכבר נאמר לא צריך לחזור על זה,

רחל כהן:

אוקי, אני לא יודעת אני אומרת מה, הבנייה עלולה לסכן את הבניין, כל המפלסים מתחתיו, הם חפרו בתוך ה - , בתוך ההר. אני לא חושבת שיש שכן אחד שלא חפר בתוך ההר, מי יודע מה קורה ביסודות עכשיו של הבניין. עכשיו כמו שאמר סמימאן, יש מקלט מאוד יפה ל - 4 דיירים. לי יש שטח בטאבו על הגג וקריספין והוא, לא נותנים לעלות לגג, הוא מונע מאנשים מכל הדיירים את הזכויות שלהם, הארון תקשורת, וארון חשמל הם ב - 43, הוא לא נותן לאף אחד לעלות לשמה, למצות את הזכויות שלהם, זה עוד דבר. עכשיו אני לא מבינה בדיוק מה הייתה הבקשה לעשות,

יהודה פרוידגר:

כמה, כמה זמן זה מאז שהוא עשה כבר את כל הדברים האלה?

רחל כהן:

8 שנים, משהו כזה,

יהודה פרוידגר:

למה? סתם, אם,

רחל כהן:

8 שנים,

יהודה פרוידגר:

אם יש לכם תלונה שהוא לא נותן לכם להשתמש בגג, וזה, יש בית משפט, תתבעו אותו בבית משפט, הגג שלנו גם, אני רוצה לעלות לגג, לטפל בדוד שמש שלי, לנקות את הזה, תלכו לבית משפט.

רחל כהן:

הכול טוב ויפה,

אברהם סמימאן:

זה מה שעדיין יש לנו עסק.

יהודה פרוידגר:

בדיוק.

אברהם סמימאן:

אנחנו רוצים להבין עם מי יש לנו עסק.

דובר לא מזוהה:

רגע, לא צריך לצעוק, יש פה,

יהודה פרוידגר:

הוא לא פנה לנו לתכנון ובנייה, ש – 8 שנים הוא לא נותן לכם לגג.

מורן מחג'יאן:

יש פה התנהגות בריונית שיטתית, מהרגע, שהוא בא, שמי מורן מחג'יאן, הוא השתלט על שטח ציבורי, לא שייך, הוא נעל את הסולם, גם כשרוצים לטפל בתשתיות, הוא לא נותן לעלות. אני עליתי לשם בצורה שסיכנתי את עצמי, ואנשי מקצוע שהבאתי להביא, להחליף דוד שמש וכולה סיכנו את עצמם, וחשכו עיני, בהתחלה הוא פתח פתח, אנחנו גם שלחנו לו מכתב, מיד אחרי שזה השקענו עשרות אלפי שקלים בגג הזה לזפת אותו, הוא פתח שם פתח ענק שהוא נכנס, אנחנו ראינו את זה, שלחנו לו מכתב רשמי, ש - , יבטל את זה, ויחזיר את המצב לקדמותו, בלי אישור של השכנים, בלי אישור של העירייה,

יהודה פרוידגר:

יש פיקוח של העירייה,

מורן מחג'יאן:

רגע, קראנו לפיקוח, הפיקוח לא היה יכול לעלות, כי הוא נעל את הסולם, הפיקוח נכנס דרך הבית שלו, אז ברור שהוא יראה לו דברים שלא קיימים. עד עכשיו לא, לא החזיר את המצב לקדמותו,

להיפך, אחרי זה כשהפיקוח בא ולא הצליח לעלות על זה, אז הוא השתלט על חצי מהגג. הוא בנה שם גינה לילדים, שם מנגל, שם סככות, שם, ממש בנייה בלתי חוקית, שגם מסכן את האנשים האחרים. בנוסף הוא נעל את הדלת למחסנים, והוא לא נותן את הקוד לשכנים, הוא לא נותן את הקוד לשכנים, הוא לא נותן מפתחות, אני גר שם, אני הייתי גר שם מאז שהייתי ילד משנת 82.

יהודה פרוידיגר:

מה שאני מסביר לך,

מורן מחג'יאן:

שנייה, שנייה,

יהודה פרוידיגר:

אנחנו סמכות תכנונית,

מורן מחג'יאן:

רק ברשותך,

ישראל קלרמן:

רגע יהודה, תן לו לסיים,

מורן מחג'יאן:

ברשותך, ההורים שלי זיכרונם לברכה שתלו שם עצים, עץ שזיף, הוא בא שבר את הצינור של המים, את הברז, ולא נותן להשקות שם, והעץ הזה התייבש, בכל דבר הוא מתנהג בצורה בריונית, הייתה לנו סתימה, סתימה רצינית מאוד אצלי שהביוב עלה למטבח לדיירת שלי, והוא לא, הוא בא והפריע לה, לבעל מקצוע, לטפל בתקלה. וחופף מזה פה זה בניין של מדורגים, משנת 82 אנחנו גרים שם שכנים, בשכנות טובה, 30, 40 שנה ביחד, דור שני כבר, ילדים של מי שגר שם, בשכנות טובה, ולא יכול להיות שיבוא שכן אחד ויהרוס את כל מרקם היחסים בין כולם, והוא מתנהג בצורה בריונית, וזה נותן לנו יסוד מאוד חזק להאמין שאחרי זה הוא ינסה להשתלט על כל הגג, ואנחנו לא צריכים להרוס את משפחות של 18 דיירים פה בשביל בן אדם אחד, כי הוא רוצה עכשיו להשתלט על עוד שטח, ועל עוד שטח,

אליעזר ראובברגר:

טוב.

מורן מחג'יאן:

בנוסף, בנוסף המבנה הזה הוא מבנה מדורג יפיפייה, וכל אחד יש לו כניסה פרטית, ברגע שמישהו יבנה עוד אחד ירצה ועוד אחד זה ישנה את כל המבנה, זה ממבנה מדורג ויפה, ייהפך להיות בניין שהוא, אני לא יודע עם כמה דירות,

יוחנן וייצמן:

אברהם סמימיאן:

מחנה פליטים, יהיה שמה מחנה פליטים,

מורן מחג'יאן:

רגע, שנייה, ועוד נקודה חשובה, לנו יש זכויות גם כן בגג. לנו יש זכויות בגג, ולא יכול להיות שהוא יבוא מרפסת,

מיטל שניאור:

איפה אתה גר ביחס ל - , למבקש?

מורן מחג'יאן:

למטה,

מיטל שניאור:

בקומה התחתונה?

מורן מחג'יאן:

בבניין 41, הקומה התחתונה, אנחנו,

מיטל שניאור:

באותו הבניין,

מורן מחג'יאן:

אנחנו 8 דירות שיש לנו זכויות בגג,

דוברת לא מזוהה:

הוא לא גר בגג,

מורן מחג'יאן:

אני לא גר בגג, אבל יש לי זכויות בגג.

דוברת לא מזוהה:

לא, הגג שייך לארבעה דיירים,

מורן מחג'יאן:

לא, לא נכון,

רחל כהן:

אני אחד מהם,

מורן מחג'יאן:

אני הסתכלתי,

רחל כהן:

אני אחד מהם,

מורן מחג'יאן:

4 דיירים בצד הזה, ו- 4 דיירים בצד הזה,

דוברת לא מזוהה:

בסדר, אבל מחולק לשתי חלקים,

אורית רז:

זה בצד של המבקשים, או בצד שליד?

מורן מחג'יאן:

בצד שליד, אבל,

אורית רז:

פה בצד הזה? זה הבית שלך?

רחל כהן:

זה הבעיה של כל הדיירים,

מורן מחג'יאן:

כן, כן,

אורית רז:

אוקי, הבנתי.

רחל כהן:

אולי זה בעיה אחרת,

מורן מחג'יאן:

לא, לא, יותר לאמצע, לא,

אורית רז:

אין בעיה אתה בצד הזה, אבל, אנחנו עומדים ברחוב,

רחל כהן:

הוא 41,

אורית רז:

זה הצד שלך,

רחל כהן:

הוא ב – 41,

אברהם סמימיאן:

יפה, הנה.

אורית רז:

הבנתי בסדר, הכול מובן.

מורן מחג'יאן:

לא, הצד הימני, כאילו החלק הזה, אבל הצד הימני, כאילו יותר צמוד אליו.

רחל כהן:

אני לא סיימת, יש לי עוד שתי דברים, ושאלה אחת. סיימת מורן?

מורן מחג'יאן:

כן, עוד דבר אחד שצוין פה כבר, והחשש ליציבות המבנה, יש שם חללים תת-קרקעיים בקומות התחתונות,

אליעזר ראוכברגר:

זה, וגם,

מורן מחג'יאן:

ואנחנו לא יודעים מה יעשה עומס כזה לבנייה, ממ"ד זה לא בנייה רגילה, זה בנייה כבדה, בטון מזוין, ואנחנו לא יודעים מה זה יעשה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, קיסר חיים?

רחל כהן:

רגע, רגע, אני לא סיימתי,

יהודה פרוידיגר:

היא לא סיימה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה תמשיכי.

רחל כהן:

יש לי שאלה קודם כל,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

רחל כהן:

הייתה בקשה לבנות מרפסת?

אליעזר ראוכברגר:

אורית, את יכולה לענות לה?

אורית רז:

הבקשה היא לחדר מחוזק,

דוברת לא מזוהה:

לא ביקשו מרפסת,

רחל כהן:

לא ביקשתם מרפסת? אוקי, זה כבר מראה, זה טוב, אבל זה לא מספיק. עכשיו לי יש חלק בגג, בטאבו,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

רחל כהן:

עכשיו מה יקרה לחלק שלי? אני רוצה, באמת,

אליעזר ראוכברגר:

מה אפשר לעשות שהשכנים האחרים שלך חתמו, והם מסכימים? את נשאר בודדת?

רחל כהן:

אני בודדת?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מורן מחג'יאן:

אנחנו לא חתמנו,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא צריך את החתימה שלך.

דוברת לא מזוהה:

הגג מחולק לארבעה דיירים,

אליעזר ראוכברגר:

הגג אין שמה, יש 4 יש לה 3 מתוך 4.

רחל כהן:

אתה עושה צחוק מהעבודה, 2 הגישו את הבקשה ברור.

אליעזר ראוכברגר:

מה זה משנה? זה המציאות, זה החוק. את רוצה להמציא חוק חדש?

רחל כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

רחל כהן:

איך אתה שומר על הזכויות שלי,

ישראל קלרמן:

לא,

רחל כהן:

שהוא לא, את החלק שלי,

אליעזר ראוכברגר:

זה בהחלטה שאנחנו נקבל, אם נקבל החלטה לאשר, אני לא יודע,

רחל כהן:

אתה רואה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו כנראה נקבל, אנחנו,

רחל כהן:

אתה רואה,

אליעזר ראוכברגר:

אל תיכנסו לתוך דבריי, בבקשה בסדר.

רחל כהן:

מי אתה?

אליעזר ראובברגר:

אני היושב ראש הוועדה, אני מנהל את הדיון כאן. אז תתנהגי כמו שצריך,

רחל כהן:

איך קוראים לו?

אליעזר ראובברגר:

תודה רבה. שמי אליעזר. אנחנו נקיים דיון פנימי אחר כך, בדיון הפנימי אנחנו נחלט האם אנחנו מאשרים או לא מאשרים לאור מה שאנחנו שומעים פה. אם אנחנו נחליט לאשר, אני אומר עוד פעם, אם, כי אני לא יודע, אני לא, אני בא פתוח לגמרי, לא קובע שום עמדה לפני כן, את יכולה לעשות פרצופים כמה שאת רוצה, ולאחר מכן, כמובן שהזכויות שלך יצטרכו להישמר, זה ברור לגמרי.

רחל כהן:

אוקי,

אליעזר ראובברגר:

זה יהיה חלק מההחלטה, אם ההחלטה תהיה לאשר, אם החלטה תהיה לא לאשר, אז זה לא לאשר.

רחל כהן:

אתה רואה משמה?

אברהם סמימיאן:

אני יכול לשאול אותך שאלה? אדוני.

אליעזר ראובברגר:

תראי לאורית,

אברהם סמימיאן:

אני יכול לשאול אותך שאלה?

אליעזר ראובברגר:

כן, בבקשה.

אברהם סמימיאן:

יש בוועדה עכשיו יש איזה אתה יודע, ארכיטקט?

אליעזר ראוכברגר:

יש את אורית, היא ראש הצוות,

אברהם סמימאן:

אורית?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם סמימאן:

כן, אז זה מה שאני אומר לכם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה כבר אמרת את זה, לא צריך לחזור פעמיים.

אברהם סמימאן:

אני אגיד את זה עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא תגיד את זה עוד פעם,

אברהם סמימאן:

אתם הולכים לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא תגיד את זה עוד פעם,

אברהם סמימאן:

מחנה פליטים, יש שם 100,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו אותך,

אברהם סמימאן:

100 גות.

אליעזר ראוכברגר:

אבל שמענו אותך,

אברהם סמימאן:

לא, לא,

מורן מחג'יאן:

אני רק רוצה להראות לכם,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מורן מחג'יאן:

הנה פה רואים את ההשתלטות שלו, כל זה, זה ללא אישור, הוא פתח פה פתח בנה השתלט על כל השטח הזה, ממש רואים את זה, הנה היציאה מהמרפסת שלו, שהוא בנה, כמו שאתם רואים בצד הזה אין, פה בהתחלה הוא פתח רק את זה, ביקשנו ממנו להחזיר את המצב לקדמותו, ואז לא רק שזה לא קרה, פה יש סולם, אתם רואים הוא חתך את הסולם, שם פה מנעול, השתלט על כל זה, ופה יש עוד כניסה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. אמרת את זה כבר.

מורן מחג'יאן:

ממש רואים את זה.

אליעזר ראוכברגר:

אמרת, תודה, קיסר חיים, נמצא?

רחל כהן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אורית, את רוצה להקריא בבקשה את ההתנגדות שלו?

אורית רז:

בטיחות, חסימת גישה אור ושמשי חוזר על עצמו.

אליעזר ראובברגר:

חסימת גישה לדוד שמש?

אורית רז:

כן,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, מחגיגאן מורן זה כבר, זה אותו דבר, נכון? זה אתה, אתה גם שמואל וגם,

שמואל מחג'יאן:

לא, אז אני שמואל, אני רק,

אליעזר ראובברגר:

אתה שמואל, בבקשה אדוני.

שמואל מחג'יאן:

אז אני רוצה להוסיף שני דברים, דבר ראשון, אני שמואל מחגיגאן,

אליעזר ראובברגר:

בבקשה,

שמואל מחג'יאן:

אני לא ראיתי,

אליעזר ראובברגר:

אתם בעלים של שתי דירות, או אותה דירה?

שמואל מחג'יאן:

אותה דירה. אני לא ראיתי את התוכניות, אני לא יודע בכלל מה התוכניות, ולכן אני רוצה לראות את אותם,

אליעזר ראובברגר:

אז איך הגשת התנגדות אם לא ראית על מה? על כלום? איך הגשת התוכנית?

יוחנן וייצמן:

שמואל מחג'יאן:

אני לא קיבלתי את התוכניות, לא קיבלנו,

אליעזר ראובברגר:

סליחה, אדוני, אתה לא נראה לי אדם לא הגיוני, אתה נראה לי אדם הגיוני. אני קורא ממך התנגדות, ארוכה כאורך, כמגילה, כן? יש פה התנגדות שלך, שהיא מונה משהו כמו 25, 30 שורות, על בסיס מה הגשת אותה? אם לא ראית תוכנית, אולי התוכנית מוצאת חן בעיניך, אולי התוכנית טובה לה,

שמואל מחג'יאן:

יכול להיות טוב.

אליעזר ראובברגר:

אז איך, אז בוא, על בסיס מה הגשת התנגדות,

שמואל מחג'יאן:

לא, אז אני אומר, כל מה שיש פה, הוא דברים, הם דברים עקרוניים, אין כאן שום דבר ספציפי,

אורית רז:

אבל זה לא קשור לתוכנית שהם הגישו?

שמואל מחג'יאן:

אז בגלל זה אני אומר, לא,

מורן מחג'יאן:

לא, יש, לא, יש,

שמואל מחג'יאן:

אני לא יודע מה,

אורית רז:

הגשתם פעמיים באותו תת חלקה לא ידעתם על מה אתם מגישים?

מורן מחג'יאן:

לא, יש שרטוט בעירייה, אבל בדרך כלל מגיע דיסק עם התוכניות המלאות, והדיסק הזה לא הגיע,

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה כותב, רגע שנייה, אתה כותב ככה, אני מדבר על מר שמואל.

שמואל מחג'יאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה כותב פגיעה בזכויות בנייה עתידיות של כלל הדירות ברכוש המשותף, איך אתה יודע?

שמואל מחג'יאן:

זה חשש, זה נכון מה שאמרת, זה חשש לפגיעה, לא אמרתי שכרגע, כרגע גם כן יש עדיין פגיעה.

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת זה הבנייה המתוכננת, אתה אומר את זה, באופן פוזטיבי, הבנייה המתוכננת תפגע בזכויות בנייה של הדירות האחרות.

שמואל מחג'יאן:

זה החשש שהיא תפגע,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו אתה אומר החשש, בטקסט זה לא כתוב,

שמואל מחג'יאן:

שנייה רק רגע,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אוקי,

שמואל מחג'יאן:

רק רגע, אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר גמור, זה לגיטימי, אתה אומר,

שמואל מחג'יאן:

אני לא יודע מה התוכניות, יכול להיות שהן מעולות, יכול להיות שיש בעיה ואני לא ראיתי אותם, אז אני אשמח לראות אותם קודם.

מורן מחג'יאן:

אני ראיתי את השרטוט,

שמואל מחג'יאן:

הדבר השני,

מורן מחג'יאן:

רגע שנייה לנושא הזה אני ראיתי את השרטוט בעירייה, והחלק הקדמי שהוא בכלל צריך להיות מיועד לכלל הדיירים, התוכנית שלו כוללת גם את החלק הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר, אני לא אמרתי כן, לא אמרתי לא, אני רק אומר, הוא אומר לא ראיתי תוכניות, אני שואל אותו איך הגעת, על בסיס מה הגשת התנגדות.

שמואל מחג'יאן:

אני לא ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

בדרך כלל אדם מגיש התנגדות, שהוא רואה תוכנית, הוא אומר, זה מפריע לי, ההוא מקובל עלי, זה מפריע לי, ההוא מקובל עלי, זה מפריע לי, ומה שמפריע לי, הוא מגיש התנגדות, וזה לגיטימי לגמרי, ובסדר, אנחנו שומעים את זה בלב פתוח ובנפש חפצה.

שמואל מחג'יאן:

אין בעיה, אז אני אומר, אני עוד לא ראיתי,

אליעזר ראוכברגר:

דבר ראשון ההתנגדות שלך, היא הכי ארוכה משהו להוסיף כולם.

שמואל מחג'יאן:

זה שלי ושלו, אבל זה בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בסדר, נכון, נכון.

שמואל מחג'יאן:

אז זה דבר ראשון, והדבר השני שאני רוצה להגיד, זה פגיעה ב - , בערך הנכס.

אליעזר ראוכברגר:

מאיפה אתה יודע?

שמואל מחג'יאן:

מאיפה אני יודע?

אליעזר ראוכברגר:

יש לך חוות דעת לפי, יש לך חוות דעת שמאית?

שמואל מחג'יאן:

ככל ש - , המקום הוא יותר צפוף, יש סיכוי שיהיה, ירידת ערך,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בוא, זה איך אומרים? זה אמירה ללא גיבוי מקצועי, ללא חוות דעת שמאית, אני לא יודע, יכול להיות שאת צודק, אני לא אמרתי שלא, אבל אני לא איש מקצוע, אני לא שמאי,

דובר לא מזוהה:

מכסה גם לשטחי ציבור ששייך לנו.

יוחנן וייצמן:

בוא, בוא נשמע תשובה, אם יש תשובות,

תמר חכמון:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מי משיב? משיבה?

תמר חכמון:

אני,

יהודה פרוידגר:

סתם רק לעתיד, אם אתה יודע על משהו שהוא בונה, ואתה יודע את מספר התוכנית, קיבלת,

שמואל מחג'יאן:

לא קיבלתי דף הפנייה,

יהודה פרוידגר:

אבל יש מודעה, איך ידעת להתנגד?

מורן מחג'יאן:

אני הודעתי לו,

יהודה פרוידגר:

אז תשאל אותו מה המספר,

מורן מחג'יאן:

אני הודעתי לו,

יהודה פרוידגר:

אתה יכול להיכנס לאתר של העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

הודעת לו, צריך לתת לו את הפרטים,

מורן מחג'יאן:

רגע, שנייה, באותו יום נכנסנו במחשב, והייתה בעיה טכנית הוא לא הצליח, שנינו לא הצלחנו להיכנס, אחר כך אני נעזרתי בחבר אחר, שהוא אדריכל, הוא עזר לי להיכנס, אבל, אבל בדרך כלל שולחים את הדיסק הביתה, עם כל התוכניות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל ההתנגדות,

מורן מחג'יאן:

דרך אגב,

אליעזר ראוכברגר:

הוגשה לפני 10 חודשים,

מורן מחג'יאן:

דרך אגב בהודעה לדיון הזה, הגיע אלינו לפני שלושה ימים.

אליעזר ראוכברגר:

מכובדי, ההתנגדות, ההתנגדות בסדר, ההתנגדות הוגשה לפני כמעט 10 חודשים, 9 חודשים, זה מספיק זמן בשביל ללמוד את החומר וכל זה, אבל בוא, עזוב, למה? בוא נשמע אותם, יהיה לכם, יהיה לכם זכות תגובה,

אברהם סמימיאן:

מה זה משנה עכשיו מה הוא בונה, וכמה בונה, אתם הולכים לשנות צביון של השכונה,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו את זה,

אברהם סמימיאן:

אתם לא מבינים,

אליעזר ראוכברגר:

גברתי, שמענו,

אברהם סמימיאן:

100 גות, 40 יקבלו רישיונות,

אליעזר ראוכברגר:

שמענו, שמענו,

אברהם סמימיאן:

מה? יהיה מחנה פליטים, זה הדבר העיקרי,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

אברהם סמימיאן:

לדעתי,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו התור שלהם לדבר.

אברהם סמימאן:

והדבר הזה, זה יכול להיות,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו היא עונה תשובה,

אברהם סמימאן:

כל השכונה שהתארגנו יחתמנו שהם רוצים את זה, וייבנו.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, בבקשה. רק את שמך לפרוטוקול,

אברהם סמימאן:

רוצים לשנות את הצורה, את הצורה של השכונה.

אליעזר ראוכברגר:

אדוני, תודה.

אברהם סמימאן:

שכונה יפיפייה, חבל,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה. שמך לפרוטוקול, ותשיבי.

תמר חכמון:

אני תמר חכמון,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

תמר חכמון:

אנחנו הגשנו תוכנית בנסיגה, מהחזית הקדמית של הבניין, כך שמי שעומד מהרחוב למטה, לא, לא רואים את זה, לא יראו את זה, את התוספת, זה לא יושב על החזית, זה לא משלים את החזית, זה

קצת פנימי. הבנייה היא בשביל באמת חדר מחוץ, השטח לפי הטאבו הוא שייך לארבעה דיירים, ומתוכם 3, הם שתיים מגישים, ועוד אחד חתם להם, וזה חוק שצריך בסך הכול 66% יש לנו 75%,

אורית רז :

4, 2, 1 – 2, נכון?

תמר חכמון :

כן,

אורית רז :

ככל שאני מבינה אותך נכון,

תמר חכמון :

כן, כן,

מורן מחג'יאן :

זה בניין משותף של 18 דירות,

תמר חכמון :

אנחנו בדקנו בתשריט, בית משותף למי שייך,

מורן מחג'יאן :

כן, אבל זה 18 דירות.

תמר חכמון :

אבל התשריט בית משותף,

מורן מחג'יאן :

זה בניין משותף,

תמר חכמון :

עם צמידות, ל – 4 דירות סך הכול,

מורן מחג'יאן :

אנחנו במשך 18 שנה, משלמים וועד ל – 18 דירות ביחד. זה מתנהל כבניין אחד משותף.

תמר חכמון:

לא הבנתי, יש תשריט בית משותף, יש טאבו,

מורן מחג'יאן:

כל,

תמר חכמון:

הכול חוקי,

מורן מחג'יאן:

לא, שני המדורגים,

תמר חכמון:

אני מבינה, אבל אני מכירה כמו שהוא כנראה שאתה לא ראית,

מורן מחג'יאן:

לא, אבל כשאת אומרת זה בניין משותף, זה 18 דירות, ולא,

תמר חכמון:

אני חוזרת, הבניין הוא 18 דירות, אך הגג הוצמד רק ל-4 מתוך, ל-4 דירות,

מורן מחג'יאן:

לא,

תמר חכמון:

מתוך, אתה אומר לי לא, שזה חוק,

מורן מחג'יאן:

ל-8,

תמר חכמון:

תסתכל בבקשה,

רחל כהן:

4 ו-4, 8.

מורן מחג'יאן:

אבל יש לכם מקלט, בסדר, אני מבין,

רחל כהן:

כן 4 ועוד,

תמר חכמון:

יש להם זכויות,

מורן מחג'יאן:

רגע, רגע,

תמר חכמון:

אני רוצה לציין לקבל את הזכויות שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

אני נותן להם להוציא קיטור קצת, אריאל,

תמר חכמון:

לא (לא ברור) אליהם.

אליעזר ראוכברגר:

תן להם להוציא קצת קיטור.

אברהם סמימאן:

את אמרת, אבל יש ממ"ד, יש,

אריאל גולן:

מחשבה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, סליחה, אפשר לתת לה להמשיך? כן,

תמר חכמון:

הדברים עברו את הדסק, בדסק יש אנשים מוכשרים שבדקו את הדברים, ומבחינה חוקית לא היו נותנים לנו לפתוח את התיק ללא החתימות שכנים,

אליעזר ראובברגר:

אוקי, הלאה, נושא הבא.

מיטל שניאור:

ההצמדה בא לידי ביטוי גם בנסח טאבו?

תמר חכמון:

כן,

אורית רז:

גם כתוב,

מורן מחג'יאן:

אבל כמו שאתם רואים זה כן יראו את זה מהכביש, וזה לא נכון שלא יראו את זה,

תמר חכמון:

זה בנסיגה,

אברהם סמימיאן:

זה לא נכון,

מורן מחג'יאן:

זה לא נכון,

תמר חכמון:

זה בנסיגה.

מורן מחג'יאן:

הנה רואים פה,

תמר חכמון:

הם אחר כך יבדקו מה שאני אומרת נכון או לא,

מורן מחג'יאן:

רואים,

תמר חכמון:

תן לי לומר את הטענות שלי,

מורן מחג'יאן:

גם אני,

תמר חכמון:

הקשבתי (לא ברור),

אורית רז:

בבקשה תן לה לדבר,

תמר חכמון:

תן לי לסיים,

אורית רז:

כשאתה דיברת, עכשיו תן לא לדבר.

מורן מחג'יאן:

אבל גם מה שהוא בנה היום,

תמר חכמון:

נכון,

מורן מחג'יאן:

רואים אותו,

תמר חכמון:

נכון, תן לי לסיים את הדברים שלי, ואחר כך אתה יכול להגיב על הדברים שלי. אז אני רואה לעניות דעתי שזה לא יושב על החזית, זה בנסיגה, השטח שייך להם, מגיע להם ע"פ חוק את הזכויות, לא לקחנו זכויות של אף אחד, חילקנו את זה בצורה שווה,

רחל כהן:

אפשר לשאול אותך?

תמר חכמון:

כן, בשמחה.

רחל כהן:

איפה יודעים,

אליעזר ראובברגר:

כן,

רחל כהן:

שלא ישחקו שיגמור לבנות את החדר שלו?

תמר חכמון:

אני לא, מה שעוד לא קרה, זה לא,

רחל כהן:

איפה הוא יבנה את הסוכה שלו? כשהוא גומר,

תמר חכמון:

שייחנה, זה מפריע לך?

רחל כהן:

בטח אם זה על הגג שלי,

תמר חכמון:

אז תסגרי מולו מה מגיע לך, ומה זה,

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, אמרת שהגג הוא (לא ברור)?

תמר חכמון:

4 מתוך 3 חתמו לנו, היא אחת מהדיירים, שגם לה מגיע חלק בגג,

אליעזר ראובברגר:

ממילא יש 25%,

תמר חכמון:

יש לה 25% מתוך 100% יישאר שטח בגג,

מורן מחג'יאן:

לא מתוך מאה אחוז,

תמר חכמון:

בשבילה, ריבון העולמים, אתה לא,

יהודה פרוידגר:

חצי גג, חצי גג.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) גג,

מורן מחג'יאן:

חצי גג,

יהודה פרוידגר:

חצי גג.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, רבותי, זה לא עובד ככה, תמר, את מדברת רק לוועדה, את לא עונה להם, לא שואלת אותם, לא כלום, רק מדברת לוועדה, על הדברים שעלו כאן ע"י המתנגדים, האם יהיה להם זכות תגובה כמובן, זה הכול. קדימה.

תמר חכמון:

לגבי הבניין שהוא זקן, הבניין הוא לא זקן, הוא נבנה ב – 1982, יש לנו כאן מהנדס שחתם על תוכניות הכול יהיה ע"פ החוק, אף אחד לא רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה גברתי זה לא פינג פונג כמו שאת שואלת אותה, כבר הסברתי לך.

תמר חכמון:

הכול נעשה ע"פ החוק, יש פה מהנדס, הכול נבדק, הכול נעשה בצורה הטובה ביותר, אנחנו לא רוצים להזיק לבניין, אנחנו רוצים להטיב ומותר לנו לקבל את הזכויות שלנו, זהו אני סיימתי לדבר.

אליעזר ראוכברגר:

לא, את לא סיימת. סליחה, יש לך עוד הרבה דברים שלא ענית.

תמר חכמון:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

את טוענת, טוענת,

אריאל גולן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, רגע, אריאל, טוענת גברת רחל כהן במה שהיא לא אמרה, אבל בכתוב, היא טוענת שזה יכסה את מרפסת הסוכה שלה.

תמר חכמון:

זה בנייה על הגג, אני לא מצליחה להבין, אני לא מצליחה להבין איך זה, איך עומד במה שהיא אומרת, הבנייה היא רק על הגג, איך זה מכסה מרפסת סוכה?

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

רחל כהן:

זה מה ששאלתי, אם מוסיפים,

תמר חכמון:

חבל שלא בדקת,

רחל כהן:

מעל זה,

תמר חכמון:

אני רוצה שנייה להסביר לכם משהו, יש חברת פרסום,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, טענה, טענה נוספת שנשמעה פה גם ע"י האדון, לא במסגרת שיח אלא במסגרת צעקות, שיש מקלט ולא צריך,

תמר חכמון:

יש לנו זכויות בנייה להגיע בקלות יותר לנכס שלנו, יש לנו אזעקות בבוקר, בלילה, ובצהריים, אנחנו חווים את זה כל הזמן, יש להם ילדים קטנים,

אברהם סמימאן:

אבל צריכים גם לעלות למעלה,

תמר חכמון:

7 ילדים קטנים, מגיע להם,

אברהם סמימאן:

גם לעלות יש לכם לעלות.

תמר חכמון:

זה יותר קצר.

אברהם סמימאן:

אז בשביל עוד 10, אני בדקתי עוד 10,

תמר חכמון:

מגיע להם זה זכויות הבנייה,

אברהם סמימאן:

זה השאלה הכי נכונה שהוא שאל, יש חדר ביטחון שבנו,

מורן מחג'יאן:

מקלט.

אברהם סמימאן:

נקי, מסודר,

ישראל קלרמן:

אבל ראית האזעקות מגיעים ב – 3 בבוקר, לא נוח לרדת.

אברהם סמימאן:

אתם רוצים לבדוק את העניין הזה? בוא,

אליעזר ראוכברגר:

מה, מה לגבי הטענה של, עומס על הצנרת, עומס על התשתיות,

תמר חכמון:

זה אותם כמות של בני אדם, יגורו בנכס, למעלה אין מים, לא עשינו, לא אמבטיה, לא מקלחת, לא עשינו שום דבר, אנחנו לא נוגעים בכלל בצנרות.

רחל כהן:

ואין שירותים שם?

תמר חכמון:

לא, את יכולה להסתכל בתוכנית, חבל שלא,

ישראל קלרמן:

גם אם יש, זה אותם אנשים.

אליעזר ראוכברגר:

גם לשירות, זה אותם אנשים.

ישראל קלרמן:

זה אותם אנשים,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עוד יחידת דיור, זה הרחבה.

תמר חכמון:

זה הרחבה כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

אם מקודם גרו, סתם לצורך השיחה, 10 אנשים במטר, עכשיו יגורו 10 אנשים ב – 1.20 מטר.

מורן מחג'יאן:

אתה יודע כמה שכנים שלי בנו כזה, ואחרי זה מבפנים בנו עוד דירה.

אליעזר ראוכברגר:

אז תיגש לפיקוח, ותגיש תלונה,

מורן מחג'יאן:

מפצלים דירות.

אליעזר ראוכברגר:

אז זה חמור, זה חמור ביותר, זה עבירת בנייה ובשביל זה יש בעיריית ירושלים, בקומה 4, פיקוח על הבנייה, זה החוק, הם פועלים לפי החוק.

אברהם סמימיאן:

אני יכול להגיד משהו?

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, רגע, אני רוצה רק שהיא תענה על כל הטענות, אני דברים שהיא לא הגיבה, אני מציף לה, לעומת מתוך מה שאתם דיברתם. יש שמה טענה על חסימה, שגגשה לדודי שמש,

תמר חכמון:

הגג,

אליעזר ראוכברגר:

אתם מבינה שזה לא,

תמר חכמון:

אנחנו לא בונים על כל הגג,

אליעזר ראוכברגר:

את מבינה שזה לא הגיוני,

תמר חכמון:

הגג נשאר, הגג, אנחנו בונים רק על חלק קטן,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, מה?

אברהם יעקובסון:

אני אסביר, אני אסביר,

תמר חכמון:

אני לא רוצה לענות סתם,

אליעזר ראוכברגר:

אז רק תגיד את שמך לפרוטוקול,

אברהם יעקובסון:

אברהם יעקובסון.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אברהם יעקובסון:

הסולם לא היה אף פעם כשבאנו לשמה, הם החליטו להוסיף סולם, שהוא מסוכן. אני סגרתי אותו שילדים לא יטפסו, ולהם יש את המפתח, ולי אין את המפתח.

מורן מחג'יאן:

לא נכון,

אברהם יעקובסון:

זה הכול, אתם יכולים לבוא לבדוק את זה.

מורן מחג'יאן:

זה לא נכון,

שמואל מחג'יאן:

זה שקר.

מורן מחג'יאן:

זה שקר,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה, אני רוצה לשאול שאלה,

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, ישראל, בוא, בוא,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה לייזר,

מורן מחג'יאן:

זה שקר. עובדה, זה תבואו,

ישראל קלרמן:

שאלה פשוטה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל כשהם עולים, הם יכולים להגיע לדודי שמש או לא,

ישראל קלרמן:

בדיוק זה מה שרציתי לשאול, יש להם,

אליעזר ראוכברגר:

מחר למישהו יש תקלה, בא לו איש מקצוע, הוא יכול להביא אותו לתקן את התקלה או לא, זו השאלה.

אברהם יעקובסון:

יש סולם,

מורן מחג'יאן:

הוא לא היה, הוא מה שקרה, הוא משקר, הוא נעל אותו, היה סולם, הוא נעל אותו,

אברהם יעקובסון:

יש סולם שלא היה קיים שאני הגעתי,

מורן מחג'יאן:

אני לא מוכן שיגידו פה שקרים, אני לא מוכן שיגידו פה שקרים,

דובר לא מזוהה:

אפשר לראות את הסולם, רגע,

מורן מחג'יאן:

זה שקר.

אברהם יעקובסון:

יש סולם שאפשר לראות אותו, בתמונות,

ישראל קלרמן:

אפשר לראות בתמונות, תראה את התמונות.

אברהם סמימיאן:

אני הייתי ראש הוועד, וועד 200 שקל בשנה, לא שילם לי.

רחל כהן:

גם עכשיו הוא לא שילם.

אברהם סמימיאן:

200 שקל,

ישראל קלרמן:

רגע,

אברהם סמימיאן:

מפיונר, מפיונר,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא עניינה של הוועדה,

אברהם סמימיאן:

וועד של 200 שקל, הוא לא שילם.

שמואל מחג'יאן:

אני מסכים משהו, שנייה,

מורן מחג'יאן:

תשים את התמונה, אני אראה לך,

שמואל מחג'יאן:

אתם יכולים אני יכול לדבר?

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אדוני, מה זה הטענה שלהם שאתה עשית פתח לא חוקי?

אברהם יעקובסון:

תראה את הסולם.

מורן מחג'יאן:

רגע, רגע, אני אראה לכם, אני אראה לכם,

אברהם סמימיאן:

במבנים על הגג.

מורן מחג'יאן:

הסולם הזה,

ישראל קלרמן:

מה זה הזה?

מורן מחג'יאן:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, זאת הגישה היחידה לכל הגג הזה, לא רק ל-4 דירות האלה,

אברהם יעקובסון:

זה רק לצד שלנו,

מורן מחג'יאן:

רגע, לא נכון, לא,

אברהם יעקובסון:

זה הטעות, הגג מחולק לשני,

אברהם סמימיאן:

הכסף של הוועד,

רחל כהן:

זה כסף של וועד, לא כסף פרטי שלך, ולא שלי.

שמואל מחג'יאן:

לא קיבלתם רשות בכלל לשים את הסולם הזה.

מורן מחג'יאן:

די, בבקשה,

אברהם יעקובסון:

בבקשה תיתן לי להשלים את המשפט.

מורן מחג'יאן:

רגע, רגע, כל הגג הזה, וכולל שתי הדירות פה למטה, הגישה שלהם לדודי שמש ולכל מערכות התקשרות, זו הגישה היחידה, שמנו סולם בכסף של כולם שהוא לא שילם. אחרי זה הוא הלך חתך את הסולם, שם פה מנעול, ולא נותן את המנעול לאף אחד, אני כל פעם מביא סולם משלי, מתחבר פה, עולה תוך כדי סיכון עצמי, עולה לפה, כדי כולל השנה, כולל השנה שהחלפתי דוד שמש, תוך כדי סיכון עצמי, והפועלים שאני מביא, אם מישו מהם ייפול, זה באחריות. עכשיו, עכשיו הוא נעל את זה, לא רק פה, גם במקומות אחרים הוא נועל, כלל הגישה למחסנים,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה אני חושב, לפני שהיה את הסולם הזה, איך עליתם לגג?

מורן מחג'יאן:

אז מי שהיה מגיע, הפועל היה צריך להביא איתו סולם גבוה,

ישראל קלרמן:

באמת? (לא ברור) על הבניין?

מורן מחג'יאן:

לפני,

אברהם יעקובסון:

שתי קומות, שתי קומות,

מורן מחג'יאן:

לפני 25 שנה, אבא שלי זיכרונו ברכה, קנה סולם גדול שהיה מונח פה, מאז,

ישראל קלרמן:

ונתן אותו לבניין?

מורן מחג'יאן:

ואז שכנים ערבים גנבו אותו, ומאז כל פועל שמגיע, אנחנו אומרים לו להגיע עם סולם גבוה, וזה גם מעלה את העלויות, לכן החלטנו לשים סולם, ומאז ש - , הוועד, הוועד שם את הסולם, הוא נעל את הגישה, עכשיו הגינה המשותפת, היא פה, הוא שבר את הברז מים בגלל גינה,

אורית רז:

אתה חוזר על עצמך,

מורן מחג'יאן:

הוא בכלל,

ישראל קלרמן:

מה זה (לא ברור) פה בגג?

מורן מחג'יאן:

לא,

ישראל קלרמן:

למטה?

מורן מחג'יאן:

זה קומת הקרקע יש גינה משותפת ל - 4 דירות. ולכן לנו, ועוד שתי דירות, הוא בכלל בקומה הגבוהה, פה אבא שלי זיכרונו לברכה שתל עצים פה, הוא שבר פה את הברז ולא נותן להשקות את העציצים שם, את הגינה שמה.

תמר חכמון:

אבל זה לא קשור לבניון, אנחנו, אנחנו,

מורן מחג'יאן:

אבל זה התנהגות,

תמר חכמון:

לא נמצאים כעת,

מורן מחג'יאן:

בריונית שהיא,

תמר חכמון:

אוקי, זה נכון, אבל,

מורן מחג'יאן:

זה התנהגות בריונית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, הבנו, עוד דבר אחד, מה זה,

רחל כהן:

הבריונית,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה,

מורן מחג'יאן:

הנה השתלטות, הנה השתלטות,

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, סליחה, אדוני, סליחה, היה פה טענה שהוא פתח פתח לא חוקי.

מורן מחג'יאן:

הנה.

רחל כהן:

נכון,

מורן מחג'יאן:

הנה זה הפתח הלא חוקי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, אבל אני רוצה לשמוע אותם, עכשיו על זה, תשובה.

רחל כהן:

בוא נשמע.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אברהם יעקובסון:

הפתח היה תמיד, לכל, יש עוד שתי שכנים, בהמשך גם לשכנים יש פתח לגג,

מורן מחג'יאן:

לא,

אברהם יעקובסון:

אנחנו גם,

תמר חכמון:

אנחנו כרגע מכשירים את העבירה.

אברהם יעקובסון:

רוצה לתת לי לדבר.

מורן מחג'יאן:

אבל אי-אפשר להגיד כל מילה, אבל אי-אפשר להגיד פה שקרים.

אברהם יעקובסון:

בהמשך הדיירים, יש גם, יש גם פתח ובהמשך גם אישרו להם, וגם מובן שאנחנו סוגרים את הפתח הזה, ונפתח איפה שאישרו לנו, בגלל שאין צורך בשתי פתחים.

אליעזר ראוכברגר:

יש בבקשה פתח?

אברהם יעקובסון:
בוודאי,

תמר חכמון:
מדרגות עלייה לגג,

אליעזר ראוכברגר:
זאת אומרת יש לכם בבקשה הזאת,

תמר חכמון:
זה המטרה,

אליעזר ראוכברגר:
פתח אחר.

מורן מחג'יאן:
ברור.

ישראל קלרמן:
וזה לאטימה?

תמר חכמון:
כן,

אברהם יעקובסון:
לאטימה.

אליעזר ראוכברגר:
והפתח לא חוקי,

ישראל קלרמן:
וזה ייאטס?

אליעזר ראוכברגר:

הפתח הלא חוקי ייאטם?

ישראל קלרמן:

רושם בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

אורית, אורית,

אורית רז:

כן,

ישראל קלרמן:

אורית, מופיע בבקשה.

אליעזר ראוכברגר:

הפתח הלא חוקי,

ישראל קלרמן:

זה בבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה איטום,

תמר חכמון:

יסומן, יסומן,

אורית רז:

יסומן, אני לא יודעת, אם יש פתח לא חוקי, אבל אם צריך הם יסמנו,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אורית רז:

כן, תמר,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

ישראל קלרמן:

הלאה.

יוחנן וייצמן:

טוב, אדוני, מי רוצה עוד לומר משהו?

תמר חכמון:

דרך אגב לא ראיתי במדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

תן גם לאחרים,

תמר חכמון:

הייתי בנכס, ולא ראיתי מדרגות,

אליעזר ראוכברגר:

תן לגברת לדבר עוד משהו,

מורן מחג'יאן:

תדברו אין בעיה, אבל ברגע שאומרים שקרים, אני חייב להגיד.

אליעזר ראוכברגר:

אתה לא חייב להגיד, אתה יכול להתאפק, מותר לך.

מורן מחג'יאן:

אין פתח אחר, זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא נביא, ולא בן נביא,

תמר חכמון:

אני לגג לא,

אליעזר ראוכברגר:

אתה אומר כך, הוא אומר כך,

מורן מחג'יאן:

אוקי, אבל רואים את זה, רואים שאין,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אומרים לך שהפתח הזה ייאטם. הלא חוקי ייאטם.

רחל כהן:

מה שהוא עשה.

מורן מחג'יאן:

אבל אתה רואה פה התנהגות שיטתית, בריונית,

אליעזר ראוכברגר:

אבל סליחה אדוני, אנחנו לא מריבה, לא וועדה ליישוב סכסוכי שכנים,

מורן מחג'יאן:

אבל אתם,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו וועדה תכנון ובנייה, מה אפשר לעשות?

מורן מחג'יאן:

אתם אישרתם את זה את הבנייה הזאת?

אריאל גולן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו לא אישרנו,

תמר חכמון:

זה ייהרס.

מורן מחג'יאן:

אז יש פה עניין,

אליעזר ראוכברגר:

אז היא אומרת לך זה ייהרס, מה שלא חוקי,

מורן מחג'יאן:

לא, אבל יש פה בנייה לא חוקית שהוא כבר עשה שנים,

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר,

ישראל קלרמן:

אחרי, (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שלא בהיתר,

ישראל קלרמן:

לא יהיה,

אליעזר ראוכברגר:

כל מה שלא בקשה להיתר, ייהרס,

מורן מחג'יאן:

אבל העירייה לא, לא התייחסה לזה שנים.

אליעזר ראוכברגר:

אבל עכשיו אנחנו מדברים,

רחל כהן:

אז יש לי פה את המספר תלונות שלי, את התאריכים שלי, שאני הגשתי לעירייה, על זה שהוא פתח את הגג, אתה יכול להסתכל בהיסטוריה, אם אתה רוצה, אני הגשתי תלונות, אז היה מפקח, אני לא יודעת איך קוראים לו בשם ליאור, הוא הלך (לא ברור) שאל אותו אם הוא פתח פתח לגג, ויש לו מדרגות הוא אומר - מה פתאום לא עשיתי כלום. הוא חזר אלי,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו זה לא רלוונטי למה, אני אסביר לך מכיוון שעכשיו,

רחל כהן:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, גברתי שנייה, עכשיו הוא מבקש היתר, ברגע שהוא יבנה משהו שלא בהיתר, הנוהלים יש לו היתר שהוא מקבל, עושים שם אחת ל - X זמן, חודשיים, שלושה, בדיקה האם הוא בונה לפי ההיתר, או שהוא בונה לא לפי ההיתר. אם הוא בונה בפיקוח ייזום, לא שאת תתלונני, ולא שאת תרימי טלפון, בפיקוח ייזום, ככה זה הפרוצדורה על כל היתר, לא משנה איזה, הולכים ובודקים, אם הוא בנה ככה, או בנה ככה, אם ההיתר שלו הוא ככה, הוא לא יכול לבנות ככה. לכן כל מה שאת אומרת, שהתלוננת, או כל זה, אני לצערי אם אכן לא טיפלו והתלונות הגיעו, חמור, אני חושב שזה לא בסדר, אבל כרגע אנחנו לא נמצאים בסיטואציה הזאת, הסיטואציה הזאת, עכשיו הוא בא לבקש היתר, במפורש, אנחנו אם נאשר, אני לא יודע, אנחנו נעשה פה דיון פנימי, יש פה גם יועצת משפטית נשמע אותה גם כן. אני אומר אם אנחנו נאשר, אני חוזר עוד פעם, אם אנחנו נאשר, אז יש לו כל מה שלא כלול בבקשה להיתר, הוא יהיה חייב להרוס, והפיקוח, כשבא ורוצה לבנות, אם הוא בונה לפי ההיתר, הוא מסתכל, האם יש פה חריגה, האם יש פה דברים שהם לא במסגרת המותר, הוא מטפל בזה, זה הכול.

מורן מחג'יאן:

ברשותך יש עוד נושא חשוב אחד שלא עלה פה, הנושא של התשתיות ביוב, זה לא רק העומס, כל הביוב שם בנוי על אזבסט, ברגע שבונים, קודחים, מנערים את הבניין, כל הצינורות האלה ייסדקו, זה אזבסט, זה ייסדק זה יגרום נזקים אדירים לבניין,

אליעזר ראובברגר:

בשביל זה צריך מהנדס,

מורן מחג'יאן:

רגע, רגע, שנייה, שנייה,

דובר לא מזוהה:

בצד השני של ה - ,

מורן מחג'יאן:

ואנחנו לא נוכל לתקן את זה, כי זה צריך, זה בתוך,

דובר לא מזוהה:

אנחנו ב – 43,

מורן מחג'יאן:

זה צינורות שנמצאים בתוך הקירות, הניקוז שלו מגיע לצד השני, עובר בין הקירות, מתחת עובר לכל המחסנים הוא נכנס למחסן שלי, ברגע, ברגע שהוא יתחילו לקדוח שם, אתם יודעים מה זה בנייה, כל הצינורות שם הם ישנים, הם ייסדקו, זה אזבסט, אין כבר צינורות כאלה, אי-אפשר להחליף את זה בפלסטיק, מה נעשה?

תמר חכמון:

אנחנו לא נוגעים,

מורן מחג'יאן:

נפתח את כל הקירות, ונתחיל,

אליעזר ראוכברגר:

כל נזק, כל נזק, יהיה חייב להיות מתוקן על חשבונו.

מורן מחג'יאן:

אבל אנחנו לך תוכיח שהוא,

ישראל קלרמן:

כתוב בהיתר.

מורן מחג'יאן:

הוא יגיד - זה לא אני. איך תוכיח? עד עכשיו אין לנו, איך נדע? שתי דברים גם הצנרת שלהם (לא ברור) אליהם,

אליעזר ראוכברגר:

זה חלק מהתנאים,

ישראל קלרמן:

תנאי בהיתר,

מורן מחג'יאן:

עוד פעם הוא אומר דברים לא נכונים,

תמר חכמון:

אנחנו נענה, הוא בצד השני, הצנרת שלו בצד השני, הצנרת בצד שלנו,

מורן מחג'יאן:

נכון,

תמר חכמון:

אנחנו לא עולים לגג, עם צנרת חדשה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל למשל הגברת כן בצד שלכם.

רחל כהן:

אני גם פה, יש לי חלק בגג,

תמר חכמון:

אנחנו לא נוגעים בצנרת, אנחנו עולים לגג, זה תוספת,

מורן מחג'יאן:

לא, ברגע שבונים זה מנער את הצינורות, זה צינורות אזבסט, הם ייסגרו ויהיו שם,

אריאל גולן:

אולי הגיע הזמן להחליף אותם.

תמר חכמון:

קבלן רשום שידע לעשות את העבודה בצורה המיטבית,

מורן מחג'יאן:

לא,

תמר חכמון:

אם יהיו נזקים, הם יהיו (לא ברור),

מורן מחג'יאן:

קבלן לא, אחרי זה לך תוכיח שזה,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

מורן מחג'יאן:

שזה מזה,

ישראל קלרמן:

אזבסט (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, מישו רוצה לומר משהו? אם לא, אנחנו נסיים את הדיון.

ישראל קלרמן:

אזבסט,

אברהם סמימיאן:

אני רק מבקש,

מורן מחג'יאן:

נכון, אבל זה בתוך הבנייה, מה אנחנו עושים.

אברהם סמימיאן:

אני רק מבקש, שאדריכל יבדוק את העניין הזה, על הצורה של, הבנת, מה הולך להיות בשכונה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז,

אברהם סמימיאן:

שזה בונה, השני בונה שתיים, גג הבא ייבנו שלו, הגג הרביעי לא ייבנו, ויהיה קרחנה. זה אני, זה דבר חשוב בשבילי, אני 40 שנה תושב השכונה, שכונה יפיפייה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, אדוני,

אברהם סמימיאן:

הולך,

אריאל גולן:

זה יותר טוב ממחנה פליטים, אמרת מקודם מחנה פליטים,

מורן מחג'יאן:

הקבלן שלו הולך להחליף את כל הצינורות,

אברהם סמימיאן:

נראה לך באו אלינו הרבה, הרבה דתיים, אנשים עשר. ואנחנו מסתדרים איתם כף.

תמר חכמון:

הוא ישלם לך,

אברהם סמימיאן:

כף להסתדר איתם, אבל כל דבר יש לו גבול, הוא לא (לא ברור) לעשות קרחנה עם השכונה,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, מה?

תמר חכמון:

יש משהו אחר, פספסנו, הם דיברו על הסולם, אמרו שהסולם היה לפני, הסולם הם אומרים אחר כך שהוא לא שילם על הסולם, זה אומר שהסולם הגיע אחרי שהם באו לגור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל אמרתי, אנחנו לא וועדה ליישוב סכסוכי שכנים,

תמר חכמון:

לא משנה, הם אמרו,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו וועדת תכנון ובנייה, אם יש בעיות סכסוכי שכנים, או בית משפט, או בוררות, לא יודע, אנחנו לא המפקחת על הבתים המשותפים,

מורן מחג'יאן:

אבא שלי,

אליעזר ראוכברגר:

יש שולחנות לפתור בעיות כאלה, זה לא אנחנו,

אברהם סמימיאן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה לכולם, יום טוב,

אברהם סמימיאן:

תודה לך.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

אריאל גולן:

כל טוב.

אליעזר ראוכברגר:

תודה אדוני,

מורן מחג'יאן:

איך אנחנו מקבלים,

תמר חכמון:

תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, גברתי,

מורן מחג'יאן:

תשובה?

ישראל קלרמן:

בדואר,

אליעזר ראוכברגר:

תקבלו כן.

מורן מחג'יאן:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה.

תמר חכמון:

פעם עשינו את (לא ברור) בדיונים יותר למעלה.

ישראל קלרמן:

נלי, נלי, מי באה?

נלי צדוק:

יש עוד שכנה שלא הגיעה.

אליעזר ראוכברגר:

בת 90,

נלי צדוק:

לא, לא, והיא צעקה.

אליעזר ראוכברגר:

היא צרחה? היא או (לא ברור)?

נלי צדוק:

אבל היא הייתה שותפה.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

נלי צדוק:

נכון?

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אורית,

אורית רז:

היא באה למחלקה.

אליעזר ראוכברגר:

את רוצה להתייחס?

אורית רז:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

אורית רז:

כן, כן, אנחנו ניסינו לחשוב מה,

מיטל שניאור:

יש כאן, יש כאן בעצם,

אורית רז:

אני אפתח את ה – GIS,

מיטל שניאור:

תפתחי, מוצע פה בנייה שתי חדרים מחוזקים, לשני דיירים שגרים בקומה העליונה, כשהשטח הזה בעצם לפי תשריט בית משותף שייך לארבעה דיירים,

אליעזר ראוכברגר:

יש להם חתימות של שלוש.

מיטל שניאור:

שניים שנמצאים שם, ושניים שנמצאים בקומה מתחת יותר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

דובר לא מזוהה:

אני אומר יש דיון אחרי או ש –

אליעזר ראוכברגר:

אתה בתיק הבא, נקרא לך.

מיטל שניאור:

שיש לנו חתימות של 75%, ודיירת אחת מתנגדת.

ישראל קלרמן:

יש פה עוד מבקש?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

אז למה הוא לא בא?

אליעזר ראוכברגר:

הם מבקשים,

מיטל שניאור:

יש, כן, יש שני מבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

שני מבקשים,

ישראל קלרמן:

איפה הוא? לא היה?

דובר לא מזוהה:

היה פה המבקשת,

ישראל קלרמן:

זה לא זוג?

דובר לא מזוהה:

זה נראה שלא.

מיטל שניאור:

יש שני מבקשים.

ישראל קלרמן:

תשמע, לייזר, אבל,

מיטל שניאור:

יש לנו 75%,

אליעזר ראוכברגר:

כן, יש אחד, אחד יעקובזון,

מיטל שניאור:

היא אומרת שהיא,

יהודה פרוידגר:

את הגג הזה, כל חצי, זה,

מיטל שניאור:

כל חצי הוא בעצם שייך לארבעה דיירים, שניים של הקומה העליונה, ושניים של,

יהודה פרוידגר:

השתלטות על הגג. אני מסתכל 8 על כל,

אורית רז:

זה ארבע, את זה ארבע.

יהודה פרוידגר:

שנייה, שנייה, אם העלייה לגג, לכל השמונה ממקום אחד, אז על כל הגג מסתכלים של 8 או מסתכלים של 4, ועוד 4? כי אם העלייה היא אחד לגג,

אליעזר ראוכברגר:

היה ויכוח,

יהודה פרוידגר:

יש שמונה, שלוש חתימות,

אליעזר ראוכברגר:

היה ויכוח אם יש שלוש, אם יש שם שתי מקומות עלייה לגג, אחד. ב', זה לא משנה, השאלה מה קורה ב - , בנספח, וזה, וזה פה עמנואל,

עמנואל זלטס:

כן, ראינו את זה,

אליעזר ראוכברגר:

את הצבעים,

מיטל שניאור:

כן, יש פה,

אליעזר ראוכברגר:

ראינו שזה גגות נפרדים,

מיטל שניאור:

נכון,

יהודה פרוידגר:

שני החצאים זה גג כל גג בנפרד?

עמנואל זלטס:

כן, כן,

מיטל שניאור:

גגות נפרדים, כל גג של ארבעה דיירים.

עמנואל זלטס:

כל הארבע פה הוא צבע אחר.

מיטל שניאור:

אז אנחנו מתייחסים לארבעה, מתוכם אנחנו רוצים את הרוב הקנייני, קיבלנו 75%, עכשיו היא בעצם טוענת, אני לא אוכל לבנות, נכון, שאני תכנני כי לא יכולה לעלות שתי קומות למעלה, ולהוסיף לעצמה תוספת.

אריאל גולן:

תקבל איזון,

מיטל שניאור:

למרות זאת, הם באמת לא מנצלים את כל שטח הגג, אלא הם בונים, על, אני מניחה כ – 50%, זאת אומרת הם השאירו את ה – 50% לשני דיירים,

אליעזר ראובברגר:

הם בונים, הם חילקו את הגג ל – 4, ובונים על שתיים, שתי חלקים מתוכם.

מיטל שניאור:

מה שכן, הם מבקשים אם תראו, אורית, תגדילי את זה קצת.

אורית רז:

שנייה, שתראו יציאות.

מיטל שניאור:

הם כאילו מבקשים יציאה לגג, בשני הפתחים האלה. שפה אנחנו באמת רוצים להגביל אותם, כי זה סוג של לצאת לגג ולהשתמש בו כמרפסת גג, הם צריכים לתחם את זה,

יהודה פרוידגר:

יש עוד,

מיטל שניאור:

ולהגדיר כאילו, חלק מאוד מסוים מצומצם שלא יעבור את ה – 50% של ה – ,

אליעזר ראובברגר:

בסדר גמור.

מיטל שניאור:

זה לגבי זה.

אליעזר ראוכברגר:

זה דרך אגב כך שומרים על הזכויות של הגברת, מה שהיא שאלה,

מיטל שניאור:

נכון, נכון, בגלל זה אנחנו רוצים להבטיח גם בהמלצה שיישמרו הזכויות של השניים הנוספים,

אליעזר ראוכברגר:

מעולה,

מיטל שניאור:

אז רוב קנייני כאן יש לנו,

אליעזר ראוכברגר:

מעולה.

מיטל שניאור:

מבחינת המופע חזותי, אני לא חושבת שזה מהווה איזה שהיא פגיעה פה, גם נסוגו באמת פנימה יותר.

אליעזר ראוכברגר:

בגלל הגג ונסוגו, כל שלא רואים, אין לזה נצפות מי יודע מה מהרחוב.

מיטל שניאור:

נכון, עכשיו מדובר בחדר מחוזק בתוספת שטח יחסי של ה – 6% שהם חילקו באופן יחסי, 6% ו – 2.5% תוספת קומה,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה שתי הערות להגיד, אחד זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, בוא נתייחס קודם כל לכל ההתנגדויות. נושא של, הטענה שיש מקלט, ולא צריך חדר מחוזק, עם כל הכבוד אדם ככל שיהיה לו התמגנות, קרוב יותר לבית, זמין, בלי לרוץ רחוק. כמוכן שאנחנו מעדיפים את זה, ולכן הטענה הזאתי היא לא, אין לה מקום. שהבנייה מסכנת את הבניין, יכול לגרום לקריסות, זה בניין שהוא לא כזה ישן, הוא נבנה ב – 1982 מלווה במהנדס, בקונסטרוקטור

בכל מה שצריך מבחינת, הנדסית, יכסה את המרפסת סוכה של רחל כהן, אין שמה שום כיסוי, אין שם שום בנייה שמכסה מרפסת סוכה. הנושא של עומס על תשתיות, אין פה עומס, לא מדובר פה בתוספת יחידת דיור, מדובר פה בסך הכול בהרחבה, אותו כמות אנשים שגרים היום יגורו גם בהמשך, הלאה. הנושא של,

מיטל שניאור:

(לא ברור) מפלס 5.60, זה לא בניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון,

מיטל שניאור:

רבי קומות.

אליעזר ראוכברגר:

יש פה את הנושא של החסימת גישה לדוד שמש, לדודי שמש, אני מבקש פה לחדש את הדברים בצורה הכי ברורה שיש, הדיירים חייבים לאפשר גישה עם מפתח, אני מדבר על המבקשים, סליחה, לא הדיירים, המבקשים חייבים לאפשר לכל הדיירים, כל מי שיש לו דוד שמש או כל תשתית אחרת על הגג, חייבים לאפשר להם גישה, ולאפשר, להשאיר להם מפתח, כדי שזה יהיה תנאי בהיתר,

יהודה פרוידיגר:

בתוך הדירה שלהם?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אריאל גולן:

לא מתוך הדירה, מהצד.

אליעזר ראוכברגר:

מהצד,

אריאל גולן:

האמת היא שזה היה מפחיד, איך שזה נראה שמה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מה יש,

יהודה פרוידגר:

לא, זה לא היה, הם בנו,

מיטל שניאור:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

יותר טוב ממה שאין,

אריאל גולן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

מיטל שניאור:

הסולם הזה, אגב אם הם יעשו,

יהודה פרוידגר:

זה לא חוקית,

מיטל שניאור:

זה גם בעיה,

אריאל גולן:

(לא ברור) עושים,

מיטל שניאור:

אם הם יעשו מרפסת גג, באזור של, מאיפה שמגיע הגישה לסולם, אז הם,

אורית רז:

פה באזור הזה,

מיטל שניאור:

אז הם יוכלו למנוע מהם בכלל להיכנס דרך הסולם, וזה בעיה, זאת אומרת אנחנו לא רוצים שיהיה מצב כזה שה – השטח הזה יהיה מוצמד להם כמרפסת גג, זה גם משהו שנציין בהמלצה,

אליעזר ראובברגר:

לכן זה צריך להיות תנאי בהיתר, לא להיתר, אלא בהיתר,

יהודה פרוידגר:

מה? (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

גישה,

יהודה פרוידגר:

על הגג?

אליעזר ראובברגר:

הגישה לכל הדיירים לגג למתקנים טכניים.

יהודה פרוידגר:

הסדרה.

אליעזר ראובברגר:

הסדרת, שיהיה גישה בפועל,

אורית רז:

הסדרה לא, אבל גישה.

אליעזר ראובברגר:

גישה בפועל, עם מפתח, עם כל מה שיש, לא שיחביאו מפתחות, זה,

יהודה פרוידגר:

הסולם הזה,

אריאל גולן:

אין הם,

יהודה פרוידגר:

הוא לא גישה,

יהודה פרוידגר:

יצטרכו להביא לך אישור מסירה של מפתח,

אליעזר ראוכברגר:

אין משהו אחר, אמר האדם (לא ברור) 25 שנה, לא היה שם כלום, ופה הגיע עם סולם, זה היה נשמע לי הזוי, שכל פועל שבא לתקן משהו, אמרו לו - תביא איתך סולם.

עו"ד אילנית מיכאלי:

להבין את זה,

יהודה פרוידגר:

נראה לך שלגג שלי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה מה שהיה.

יהודה פרוידגר:

לגג שלי, דרך השכן שמעלי שמים סולם (לא ברור) ועולים לגג.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר. זה מה יש.

יהודה פרוידגר:

הזוי. רגע, אני רוצה לשאול, אני רוצה לשאול,

אליעזר ראוכברגר:

רגע עוד הפעם, רק שנייה, עוד אחד אחרון גם זה, אורית, גם זה שיהיה, שיהיה במפורש תנאי בהיתר, זה הנושא של הסגירת הפתח הלא חוקי, וכל דבר שלא בהיתר ונמצא שם לא חוקית,

מיטל שניאור:

יסומן בצהוב,

אליעזר ראוכברגר:

יסומן בצהוב להריסה.

יהודה פרוידיגר:

לא, להציג תוכנית,

מיטל שניאור:

בואו,

יהודה פרוידיגר:

שמראה את זה את ההריסה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, יסומן בצהוב להריסה.

מיטל שניאור:

ניכנס לעומק שלו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני חושב שפה ענינו על ההתנגדויות, ויש, שנייה, יש עוד משהו? בסדר, שנייה יהודה, יש עוד משהו? אורית. אילנית.

אורית רז:

לא, לא, מיטל שאלה אותי, למה לא לקחת את החדר מדרגות ולהעלות אותו לגג,

מיטל שניאור:

אני חושבת ש - , שנכוון אותם, איך לעשות גישה כן בטיחותית, גם כי מה שיש היום זה סולם מאוד לא בטיחותי.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה את מציעה?

מיטל שניאור:

ואני לא חושבת שניתן לזה יד בהמלצה.

יהודה פרוידיגר:

בדיוק על זה רציתי לדבר על ה - ,

מיטל שניאור:

יש כאן גרם מדרגות משותף, אורית, את יכולה להראות אותו?

אורית רז:

זה,

מיטל שניאור:

אני חושבת אם אפשר, פשוט שתהיה גישה מהגרם מדרגות, למתקנים המשותפים, לכלל הדיירים,

אורית רז:

בפנים, (לא ברור) להעלות אותו,

אליעזר ראוכברגר:

במקום?

יהודה פרוידגר:

הסולם החיצוני,

אריאל גולן:

הזה, גובה,

יהודה פרוידגר:

הסולם החיצוני המפחיד הזה.

מיטל שניאור:

לא, במקום הסולם,

יהודה פרוידגר:

הסולם החיצוני הזה, הוא לא תקני, הוא מסוכן,

אריאל גולן:

סולם בתוך החדר מדרגות,

ישראל קלרמן:

אבל הם עשו אותו, מה אתה רוצה ממנו?

יהודה פרוידגר:

אז אם אנחנו בוועדה מתייחסים אליה, הם יגידו - הנה העירייה אמרה זה בסדר.

מיטל שניאור:

אני חושבת שאנחנו צריכים לבקש לסמן אותו בכלל,

יהודה פרוידגר:

בשביל לעשות סולם,

ישראל קלרמן:

איפה יש סימון?

מיטל שניאור:

הוא לא בטיחותי.

ישראל קלרמן:

(לא ברור) לגג?

מיטל שניאור:

דרך גרם המדרגות הזה, יש כאן גרם מדרגות, אתם רואים את גרם מדרגות פה?

יהודה פרוידגר:

יעשו סולם תקני,

אורית רז:

נכון,

יהודה פרוידגר:

יש תקן לסולם, אפשר להוציא סולם,

מיטל שניאור:

אפשר ליצור איזה שהיא יציאה תקנית.

אליעזר ראוכברגר:

אין, אבל מי שעשה את הסולם,

אריאל גולן:

זה יפגע,

אליעזר ראוכברגר:

מי שעשה את הסולם העכשווי, זה לא הוא, זה הם, הפוך, הם טענו שהוא לא שילם,

מיטל שניאור:

למעלה?

יהודה פרוידגר:

והוא חתך להם אותו.

אליעזר ראוכברגר:

הוא חתך להם,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

שזה כן או לא, אני לא יודע.

יהודה פרוידגר:

נכון,

מיטל שניאור:

על הגרם המדרגות?

יהודה פרוידגר:

הסולם הזה לא בטיחותי,

אריאל גולן:

נראה שיש שמה גינה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם עשו את זה,

אריאל גולן:

נוסטלגיה,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני לא יכול לחייב אותו עכשיו,

אורית רז:

זה,

יהודה פרוידגר:

אנחנו מתייחסים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו לא יכולים לחייב אותו,

יהודה פרוידגר:

זה,

אליעזר ראוכברגר:

לעשות מה? יגידו מה נוציא עוד פעם כסף שהוא לא ישלם?

אורית רז:

מה פתאום, זה גג שטוח,

מיטל שניאור:

לא, לא, זה פה.

אורית רז:

תראי (לא ברור) בפרופורציה, זה גג שטוח,

יהודה פרוידגר:

הם צריכים, הם צריכים ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

אולי צריך להגיד שהוועדה ממליצה, אבל לא לחייב,

אריאל גולן:

אבל איפה זה יוצא, זה יוצא,

יהודה פרוידגר:

יסדירו עליה לגג,

אליעזר ראוכברגר:

זה עליה יותר בטיחותית,

מיטל שניאור:

אנחנו נתחום להם את המרפסת גג,

יהודה פרוידגר:

אפשר, את הסולם החיצוני הזה,

מיטל שניאור:

אבל השאלה, אבל לכל הדיירים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אנחנו לא יכולים לחייב אותו, זה לא הוגן. לא הוגן לחייב אותו, מה, מה הוא קשור? הם שמו את זה ככה,

אורית רז:

זה בניין מדורג,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת שלהם זה מקובל ככה, ויכוח חתך, לא חתך, יש מפתחות, אין מפתחות.

מיטל שניאור:

אני הייתי אומרת,

אליעזר ראוכברגר:

זה עוד סיפור,

מיטל שניאור:

ככה, הם חייבים להמציא גישה לכלל הדיירים, גישה בטיחותית ותקינה,

יהודה פרוידגר:

למה לא חייבים? עד היום גם לא היה,

אורית רז:

הנה מיטל, הנה.

יהודה פרוידגר:

עד היום גם לא היה,

מיטל שניאור:

(לא ברור) הוא לא בטיחותי,

אליעזר ראוכברגר:

אבל מה זה קשור? יכול להיות שיש שם עוד (לא ברור) בבניין הזה, את יכולה לחייב אותם?

מיטל שניאור:

לא, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

מה ההיגיון לחייב אותם? מה הם קשורים לזה?

מיטל שניאור:

הוא הסכים לזה,

יהודה פרוידגר:

גם קודם לא היה, קודם לא היה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל גם קודם לא היה, וועד הדיירים סידרו לעצמם,

מיטל שניאור:

כן, אבל,

אליעזר ראוכברגר:

שילמו, אומרים הוא לא שילם. זה לא קשור אלינו,

מיטל שניאור:

אנחנו אומרים תשאירו את הגישה שיש לכלל הדיירים, אנחנו אומרים תשאירו את הסולם,

יהודה פרוידגר:

הם לא יכולים,

מיטל שניאור:

הלא בטיחותי הזה.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

כי הדיירים שמו את זה,

יהודה פרוידגר:

הדיירים עשו את זה, אבל, שנייה,

מיטל שניאור:

לא יודעת, זה נראה נורא,

אליעזר ראוכברגר:

המלצה.

יהודה פרוידגר:

מיטל, אחד מהשניים,

אליעזר ראוכברגר:

לא לחייב,

יהודה פרוידגר:

אחד מהשניים, אם את מתייחסת לסולם, את חייבת להפוך אותו לתקני. ואז את מגלגלת עליהם הוצאה שבעצם לא מגיע להם, הם לפני כן לה היה עליה לגג, זה שהבעלי מלאכה הביאו סולם לא בטיחותי, מציגי שיביאו כזה משטח הרמה במנוף עם סל זה, ישימו שם את הדוד שמש יעלו עם הסל

על הגג, זה בטיחותי. ואף אחד לא אמר להם לעשות סולם כזה שהוא לא בטיחותי, תארי לך כזה סולם, עם דוד על הכתף, שנייה אחת, איזה פחד זה.

מיטל שניאור:

נכון,

יהודה פרוידגר:

אז אני אומר, אז או שלא מתייחסים עלייה לגג, אם מתייחסים, אז אין לנו מקור לעשות את זה בטיחותי, או צריך להגיד לאפשר לדיירים,

אריאל גולן:

ככל שניתן,

יהודה פרוידגר:

לעשות עלייה בטיחותית לגג, משהו כזה, הם חייבים לאפשר לדיירים לעשות עלייה בטיחותית.

אורית רז:

ככל ו - , וירצו.

אליעזר ראוכברגר:

ככל וירצו,

יהודה פרוידגר:

ככל וירצו, לאפשר לדיירים עליה, להסדיר,

אליעזר ראוכברגר:

זה ניסוח, זה ניסוח,

אורית רז:

הוועדה ממליצה,

אליעזר ראוכברגר:

המלצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הוועדה ממליצה על בניית גישה בטיחותית לגג מגרם המדרגות ולא מהסולם,

מיטל שניאור:

זה לא חלק מהבקשה,

יהודה פרוידגר:

לא,

אורית רז:

לא, אולי לדיירי הבניין להתאגד, משהו כזה,

יהודה פרוידגר:

הם,

אליעזר ראוכברגר:

להתאגד.

יהודה פרוידגר:

הם חייבים לאפשר, לא צריך להגיד מעבר, הם חייבים לאפשר לדיירים לייצר,

אליעזר ראוכברגר:

לדייר הבניין להסדיר, להסדיר עלייה בטיחותית, נקודה.

ישראל קלרמן:

ממליצה, נכון,

אליעזר ראוכברגר:

איד, כמה, למה, זה לא מתעסק, מי ישלם, יכולים להתווכח, הם אומרים אני שילמתי, הוא אומר אני לא שילמתי,

יהודה פרוידגר:

לא, למה,

אליעזר ראוכברגר:

הוועדה לבדיקה,

ישראל קלרמן:

אי-אפשר לחייב,

אליעזר ראוכברגר:

200 שקל, נו באמת.

ישראל קלרמן:

הוא רוצה להרוג אותנו, מה אתה רוצה ממנו?

יהודה פרוידגר:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

יהודה פרוידגר:

רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

חברים,

יהודה פרוידגר:

לא סיימתי,

ישראל קלרמן:

הוא רוצה לחייב, אתה לא יכול,

יהודה פרוידגר:

אני רוצה, לא, לחייב אותם לאפשר לדיירים לעשות, לא למממן.

ישראל קלרמן:

זה כן,

יהודה פרוידגר:

לחייב אותם לאפשר לדיירים לעשות, הם אומרים (לא ברור) רוצים לתת לכם, אני רוצה שלדיירים יהיה אפשר לעשות עלייה בטיחותית לגג,

ישראל קלרמן:

שאם ירצו לא יעכב בעדם,

יהודה פרוידגר:

נכון, זה מה שאני רוצה, לא ממליצה,

אורית רז:

והמבקשים לא ימנעו בעתיד,

ישראל קלרמן:

לא, יפה, כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא ימנעו, גם מחויבים,

יהודה פרוידגר:

לחייב לאפשר לדיירים עלייה בטיחותית לגג,

ישראל קלרמן:

בסדר,

מיטל שניאור:

השאלה מה עושים עם המרפסות שלהם,

אורית רז:

הבעיה שבאזור הזה, מן הסתם ירצו לבקש את המרפסות שלהם, באמת כדי להצטמצם, ולא להשתלט על כל הגג,

מיטל שניאור:

אני בכלל בספק, שה - ,

אורית רז:

והגישה תהיה באזור הזה,

מיטל שניאור:

על הפתחים האלה, שהם עשו, לדעתי המתנגדים בכלל לא יודעים שיש להם כוונה לצאת למרפסות גג, כי אין כאן ריצוף, ולא רואים שיש פה מרפסות גג, כי הם הציגו את זה בצורה כזאת, רק פתחים, השאלה אם לא לאפשר להם בכלל מרפסות גג, או לאפשר להם ב - , תיחום מאוד מסוים, ואז הם יצטרכו לראות,

אורית רז :

לא, זה חלקה שלהם, היא בעצמה, שהם עושים תוספות,

יהודה פרוידגר :

עכשיו הבעיה הפה,

מיטל שניאור :

הם הבינו שיש מרפסות?

יהודה פרוידגר :

העמודה הזאת,

דובר לא מזוהה :

כן, זה מה שהיא רוצה,

אורית רז :

היא אמרה הם עושים שם סוכה.

יהודה פרוידגר :

הבעיה בחלוקה הזאת, שהם לקחו כאילו 50% נגיד שטח,

מיטל שניאור :

כן,

יהודה פרוידגר :

ב – 50% שלכם, תקועים,

מיטל שניאור :

נכון,

יהודה פרוידגר :

שה – 50% השניים לא יעילים בכלום.

אורית רז:

הם השאירו פרוזדורים, שאולי,

יהודה פרוידגר:

הם השאירו להם כל מיני כאלה, הזדמנות,

אליעזר ראוכברגר:

לא יכלו להתממש, כי הם למטה,

יהודה פרוידגר:

אבל תחשוב שהם נגיד יעזבו ויבוא דייר ויגיד לנו אני רוצה לקנות מכס, כל מיני זנבות כאלה, זה לא שווה כלום. החלוקה פה היא משהו לא הוגנת, הם מתלבשים להם על ה – 50%,

אריאל גולן:

זה רק (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

באמצע,

אריאל גולן:

פה זה רק תשלומים,

יהודה פרוידגר:

מכשירים להם מסביב כל מיני.

מיטל שניאור:

מצד אחד, היא רצתה להתרחק מהקווים, זאת אומרת למקס את זה באמצע, ומצד שני, באמת היא לא מאפשרת את זה, כאילו העמדה כזאתי שמונעת,

יהודה פרוידגר:

נכון, שלא, לא, הופכת,

אורית רז:

שהם לא רלוונטיות,

יהודה פרוידגר:

הופכת ללא משמעותית את ה – 50% שיש לו זכויות, מה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, היא בונה בנייה, בנייה ראויה בעתיד.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

יהודה פרוידגר:

צריך לחשוב,

עו"ד אילנית מיכאלי:

רגע,

יהודה פרוידגר:

האם אפשר איכשהו לחלק אחרת את ה - , לאורך,

מיטל שניאור:

שוב אחד חתם, אבל בגלל שהרביעית לא חתמה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה נושא קנייני.

אריאל גולן:

נכון, זה שלושה חלקים, בטח, שלושה חלקים יכולים להוציא,

מיטל שניאור:

השאלה אורית, גם מה קורה,

אריאל גולן:

שלושה חלקים,

יהודה פרוידגר:

עם המדרגות זה נראה הרבה יותר (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

הם קיבלו 75,

אריאל גולן:

75%,

מיטל שניאור:

לא, הם קיבלו, אבל יש לנו את התוכנית צל הסימטרית, משם בכלל לא ביקשו חתימות, וגם שם, זה נמצא באמצע, והם יהיו חייבים לממש באותו אופן בשביל שיהיה,

אורית רז:

(לא ברור) הוא מתנגד,

מיטל שניאור:

אנחנו לא יודעים אם יהיו שם אולי בכלל מתנגדים.

אורית רז:

הם, הם אלה שתי הגברים האלה גרים שם.

מיטל שניאור:

גרים שם למטה?

יהודה פרוידגר:

הם בצד השני, המתנגדים גם לזה, בטח יתנגדו גם לזה,

אורית רז:

הם התנגדו, הם ראו את זה והם,

יהודה פרוידגר:

יש להם איזה, עכשיו בכלל זה נראה יותר מ – 50%, עם השני גרמי מדרגות שעולים לגג.

אורית רז:

כן, זה לא יותר מ – 50%,

יהודה פרוידגר:

הם לא אמרו את זה,

אורית רז:

הם השאירו מעברים פנימיים,

מיטל שניאור:

באמצע בצורה כזאת שהם לא יכולים לממש שום בנייה, בעיני,

יהודה פרוידגר:

אבל אם זה תוכנית צל לשני, אז זה דופק את השניים,

מיטל שניאור:

אפשר לבקש מהם, לשנות את התכנון,

יהודה פרוידגר:

נכון,

מיטל שניאור:

באופן כזה, שבאמת יהיה מיקום,

יהודה פרוידגר:

שאפשר חתיכה ניכרת,

מיטל שניאור:

סביר לבנייה,

אורית רז:

אני מה שאני הייתי אומרת להם, קצת לצמצם את החדרי מדרגות המסיביים האלה, שהם בגודל של חדר, ואולי לנסות לתכנן אותם בצורה הזאתי, כדי לעשות איזה שהוא תכנון מרובע, ולא,

יהודה פרוידגר:

שיישאר על משהו משמעותי,

אורית רז:

ולא נגיד דבר כזה,

אריאל גולן:

שצריך אותם עוד פעם פרסום והתנגדויות,

אורית רז:

זה שאלה,

ישראל קלרמן:

לא, לא, השלמה. אחד,

אריאל גולן:

הם לא התנגדו,

אליעזר ראוכברגר:

אחד פתוח,

מיטל שניאור:

כן, אבל תחשוב שהגג מוצמד לארבעה דיירים,

יהודה פרוידגר:

נכון,

אריאל גולן:

הוא יכול להשתמש, אם הוא לא עושה.

מיטל שניאור:

זאת אומרת הגג הזה, ארבעה דיירים יכולים ליהנות ממנו, באותו אופן, אוקי,

אריאל גולן:

לא,

מיטל שניאור:

25, 25,

אריאל גולן:

לא, לא, אלה שצמודים, אלה שצמודים לגג, הוא אומר הם לא יכולים ליהנות יותר מאלה ש - , קנו את ה - ,

מיטל שניאור:

למה?

אריאל גולן:

למה? כי הם צמודים לזה,

מיטל שניאור:

יש הצמדה.

אריאל גולן:

לא,

מיטל שניאור:

הם יכולים,

אריאל גולן:

כי הם צמודים פיזית, מי שצמוד פיזית, תמיד יש לו יתרון,

מיטל שניאור:

אבל הם יכולים לעלות בחדר המדרגות המשותף, וליצור לעצמם למשל מרפסת גג,

אריאל גולן:

אין להם, אין להם,

מיטל שניאור:

מה?

אריאל גולן:

אין עלייה לחדר המדרגות,

אורית רז:

מהבניין מהגרם המשותף,

אריאל גולן:

אין, אין גישה, אין גישה,

יהודה פרוידגר:

הם יעלו מהאגף השני, ויעברו.

אריאל גולן:

הם לא ביקשו אבל,

יהודה פרוידגר:

אבל רגע, אריאל גולן, זה, מילא עוד אלה, אבל הם עשו גם תוכנית צל לצד השני, והצד השני, יכול להיות ש –

אריאל גולן:

הם פרסמו, לא?

יהודה פרוידגר:

בהגדרה הם היו יכולים להסדיר סידור אחר, שכולם איכשהו ייהנו.

אריאל גולן:

הם פרסמו את זה,

יהודה פרוידגר:

ואלה תקעו את זה,

אריאל גולן:

יגיעו בהתנגדויות,

יהודה פרוידגר:

אבל הנה הם התנגדו,

אריאל גולן:

נכון, התנגדו,

יהודה פרוידגר:

אבל לא ספרו אותם, כי,

אריאל גולן:

לא יהיה התנגדויות אחרי זה,

יהודה פרוידגר:

לא,

אריאל גולן:

סתם פה את הבינוי,

יהודה פרוידגר:

לא, לא נכון,

אריאל גולן:

אזבסט,

יהודה פרוידגר:

שנייה, שנייה,

אריאל גולן:

משנה את האופי.

יהודה פרוידגר:

רגע, רגע, רגע,

אריאל גולן:

נזילות, תחבורה,

יהודה פרוידגר:

הם התנגדו, אבל לא, כאילו אומרים אתם לא 75, יש להם 75% בלעדיכם, אבל על הצד ההוא, הם שניים מתוך ה - , הארבע, הם שניים מתוך הארבע, אז הם, אז אין רוב כאילו לתוכנית צל הזאת לממש אותה, היא לעולם לא תתממש גם,

אליעזר ראוכברגר:

לאט לאט, זה יכול להיות שפה יאשרו, אז הם ישנו את עמדתם.

אריאל גולן:

(לא ברור) שאתה רוצה (לא ברור),

יהודה פרוידגר:

נכון,

אורית רז:

זה נכון מה שאתה אומר, אבל אני אומרת, אנחנו לא יכולים,

יהודה פרוידגר:

אני חושב שה - ,

אורית רז:

לחשוב גם מה יהיה עוד יהיה שם.

יהודה פרוידגר:

שיעשו בצורה הזאת של בנייה שמשביתה להם את ה - ,

מיטל שניאור:

כנסי שנייה ל – GIS, אני רוצה רגע לראות איך זה ממוקם. הנה הוא פתוח, אין פה,

אורית רז:

פתוח לפה. את רוצה שאני אסובב לך את זה לפי הצפון?

אריאל גולן:

לא, זה שומר על הדירוג גם כן בצורה הזאת.

מיטל שניאור:

רגע, הם כאילו,

יהודה פרוידגר:

נגיד הם היו,

אריאל גולן:

תשנה את זה, זה לא יהיה ישמור.

יהודה פרוידגר:

בונים ככה נגיד, כאילו ככה,

מיטל שניאור:

כאילו התפרסו ממש באמצע,

יהודה פרוידגר:

אם היו בונים ככה, בצד הזה, ואז היו משאירים חצי ככה.

מיטל שניאור:

נכון, בצורה יותר ממוקמת,

אריאל גולן:

מבחינה עיצובית,

אורית רז:

לא את ה - , הוא עושה כמו ר' כזאת, ח' לא יודעת איך קוראים לזה.

אריאל גולן:

(לא ברור) עכשיו,

אורית רז:

עכשיו זה יחזור אחורה.

אריאל גולן:

טוב.

יהודה פרוידגר:

אני חושב שצריך להזיז אותם יותר שמאלה, את כל הבנייה שלהם,

מיטל שניאור:

כמו שהצעת.

יהודה פרוידגר:

יממשו ככה,

מיטל שניאור:

אורית, כמו שהצעת. צריך לרכז יותר,

יהודה פרוידגר:

תוכנית חדשה,

מיטל שניאור:

את הפנייה,

יהודה פרוידגר:

שתאפשר אותם, שיהיה משמעות ל – 50% המותר.

אורית רז:

אני אומרת לבטל את זה, ולעשות חדר מדרגות כחלק מה - ,

יהודה פרוידגר:

זה נכון,

אורית רז:

תוספת או משהו,

יהודה פרוידגר:

כן, ממילא זה גם ישאיר נתח,

אורית רז:

חדר מחוזק של 20 מטר, שחלקו מהקלות, ואני אומרת יכול להיות שנכון, יש כאן הרבה הרבה שטחים מתים, שטח מת, שטח מת שהם נכנסים לתוך האחוזים של הדיירים האחרים,

יהודה פרוידגר:

אם יש משמעות לחדר מחוזק,

מיטל שניאור:

לא יכולה להיות דרישה שלנו, כי לא משנה מה לדעתי, הם יתנגדו בכל מקרה. כאילו גם אם יישנו את (לא ברור),

אורית רז:

כלום לא יספק אותם, זה ברור. השאלה אם אנחנו (לא ברור).

מיטל שניאור:

אנחנו צריכים, אנחנו מבחינתנו צריכים לדרוש את ה - , תכנון המקסימאלי, שבאמת יאפשר לאחרים גם לממש את ה - , את ההצמדות שלהם, את הזכויות שלהם.

יהודה פרוידגר:

תכתבי ככה, לאפשר לעשות תכנון שיאפשר לאחרים,

אורית רז:

לפנות להם את (לא ברור)?

יהודה פרוידגר:

אני חושב שכן,

מיטל שניאור:

כן, לבחון אופציות, לבחון אופציה יותר נכונה של, תכנונית,

יהודה פרוידגר:

תיאום חדש, מה? בוא,

מיטל שניאור:

זה מצב מאוד, כי מצד אחד, נכון שהם לא יכולים באמת לבנות שמה, אותם שני דיירים שנמצאים מתחת, מצד שני, יש להם פה הצמדה, יש להם פה זכויות, הם יכולים,

יהודה פרוידגר:

בשביל זה יש איזון,

מיטל שניאור:

לתחום ולהשתמש בגג, זה מה שאמרתי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם יכולים לעשות,

מיטל שניאור:

מרפסת גג או משהו,

אריאל גולן:

יש תשלומי איזון,

מיטל שניאור:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

הם יכולים לקבל מרפסת גג,

אריאל גולן:

לא, אבל נראה לך שהם הציעו ל – כמו ש - עם הדייר למטה, הרי שתי (לא ברור) בונים, שתי התחתונים אחד, אחד חתם, למה הוא חתם? כי הסתדרו איתו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בסדר, אבל השני יכול, יסתדרו,

אריאל גולן:

אם לא רצה להסתדר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

מה הוא רוצה,

אריאל גולן:

אז מה לעשות?

עו"ד אילנית מיכאלי:

אולי היא תרצה בסוף לעלות פה,

אריאל גולן:

יש תוכנית, היא לא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לקבל,

אריאל גולן:

ליצור פה (לא ברור).

מיטל שניאור:

אפשר גם לרשום לנסות להגיע להסכמות לא עם כולם, רק איתה, עם אותה אחת ש - , שמתנגדת.

אורית רז:

(לא ברור),

אריאל גולן:

אי-אפשר נו,

אורית רז:

תקשיבי גם אם אנחנו נבטל את הבנייה זה לא יספק אותם, אני,

אריאל גולן:

זה תשלומי איזון, וזהו, אין מה לעשות.

אורית רז:

אולי קצת למזער,

אריאל גולן:

(לא ברור),

אורית רז:

לצמצם, החדר המחוזק,

אריאל גולן:

אני חושב ש - , לאשר את זה כמו שזה,

אליעזר ראוכברגר:

אני גם חושב,

אריאל גולן:

ישראל, מה אתה אומר?

ישראל קלרמן:

שמה?

אריאל גולן:

לשנות בתכנון, ולאשר את זה כמו שזה,

יהודה פרוידגר:

אני אומר להחזיר לתכנון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אני גם.

מיטל שניאור:

מה את אומרת?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא,

ישראל קלרמן:

אני אומר כמו שזה, מה זה משנה? לאיפה ישנה?

אריאל גולן:

לא יעזור כלום, זה לא יביא לפתרון,

ישראל קלרמן:

אל תשנה, מה?

אורית רז:

בשיקול אחד, אני הולכת אתכם, כי, כי מה שלא נעשה הם לא יסתפקו,

אריאל גולן:

נכון,

ישראל קלרמן:

בדיוק, מה אני נוגע בזה בכלל?

יוחנן וייצמן:

מה זה יעזור לנו?

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא יודעת,

אליעזר ראוכברגר:

זה יחזיר לתכנון, אחרי זה פרסום נוסף, עוד פעם,

ישראל קלרמן:

יבוא עוד פעם, וישנו, 10 חודשים,

אליעזר ראוכברגר:

טיול שנתי.

יוחנן וייצמן:

אני לא רואה סיבה לא לאשר,

עו"ד אילנית מיכאלי:

כדי שאחר כך הם ייקחו את שאר השטח, זה מאוד מלא.

יהודה פרוידגר:

היא לא הציגה את ההצגה הזאת.

עו"ד אילנית מיכאלי:

תמיד היא באה ככה,

מיטל שניאור:

אני הייתי מבקשת,

יהודה פרוידגר:

היא לא הציגה את המצג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

להתחיל ככה, ולהמשיך,

מיטל שניאור :

הייתי מבקש,

עו"ד אילנית מיכאלי :

נכון, ועבירות בנייה לא מסומנות, ואחרי זה הם משתלטים על ה - ,

מיטל שניאור :

הייתי מבקשת שיציגו לנו באמת שהתכסית היא לא יותר מ - 50%, את הפתחים האלה של החדרים המחוזקים, הייתי משנה לכיוון השני, בשביל שלא יהיה להם פתחים לכל כיוון, ואז ההם לא יוכלו באמת לממש משום כיוון,

אריאל גולן :

לא, אבל השאלה איפה ה - , המדרגות, איפה ה - , הפודסט איפה הוא יוצא, אם את רוצה לבטל,

מיטל שניאור :

לא, אני מדברת על החדר המחוזק,

אורית רז :

שנייה רגע, אבל היא עכשיו תראה לך כאן,

מיטל שניאור :

יש להם הרי פתחים גם לכיוון הצפוני,

עו"ד אילנית מיכאלי :

אוקי,

מיטל שניאור :

גם לכיוון הדרומי,

עו"ד אילנית מיכאלי :

הם השתלטו בזה,

מיטל שניאור :

זה שתי דירות, עם השתי דירות האחרים, ירצו למממש את הזכויות שלכם איכשהו בגג, או לעלות לגג,

עו"ד אילנית מיכאלי:

נכון, זה כאילו מונע,

מיטל שניאור:

הם לא יכולים, כי יש פה היזק ראייה,

יהודה פרוידגר:

נכון,

מיטל שניאור:

ויש להם חלונות,

אריאל גולן:

אז את אומרת לעשות את המדרגות לכיוון הנישה.

מיטל שניאור:

כן,

יהודה פרוידגר:

כן,

עו"ד אילנית מיכאלי:

צריך גם לדעת להסתמך,

מיטל שניאור:

באמת שהם מותירים 50% לטובת שני הדיירים הנוספים.

יהודה פרוידגר:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

מיטל שניאור:

להישאר עם אותו רעיון תכנוני,

אורית רז :

שנייה, זאת אומרת לכאן את לכאן?

מיטל שניאור :

אני מדברת על ה - ,

אורית רז :

זה,

מיטל שניאור :

כן,

אורית רז :

ואני שואלת על הפתחים האלה גם להסיט אותם לפה?

מיטל שניאור :

לא, אם נשאר להם 50% בצד ההוא, אז לא, היא צריכה להגיש לנו עורכת הבקשה שבאמת יש 50% פנוי,

אורית רז :

אז יהיה לך טלאים,

מיטל שניאור :

לטובת שני הדיירים,

אורית רז :

פה חמש, ופה עוד 5, ופה שתיים?

יהודה פרוידגר :

כן, טלאים, אבל אנחנו רוצים שיצאו, שיאפשרו רצף.

מיטל שניאור :

טלאים, אבל שלא יהיה גם היזק ראייה עם החלונות, זאת אומרת שהיא תוכיח לנו באמת שבצורה סבירה, שני הדיירים הנוספים, יש להם את ה - 50% שלהם,

אורית רז :

(לא ברור) סוכה כמו בן אדם,

מיטל שניאור:

כן, צריך לשבת איתם ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

אורית רז:

בתכנון אנחנו לא נוגעים, משאירים את ה - ,

אריאל גולן:

כן,

אורית רז:

אם במידה וזה עומד ב - 50%,

אריאל גולן:

קובע את הפתחים, איפה המיקומים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אורית רז:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

זה כל ההערות שדיברנו,

מיטל שניאור:

לעשות שיפורים,

אליעזר ראוכברגר:

לגבי הגישות ולגבי המהנדס, ולגבי ה - , המקלט, כל מה (לא ברור).

אריאל גולן:

להחליף את האזבסט,

סיום הדיון